

ALLAHOV POSLANEC MUHAMMED S.A.V.S.

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم باللغة السلوفينية

Abd Er-Rahman ibn Abd El-Kerim Eš-Šiha

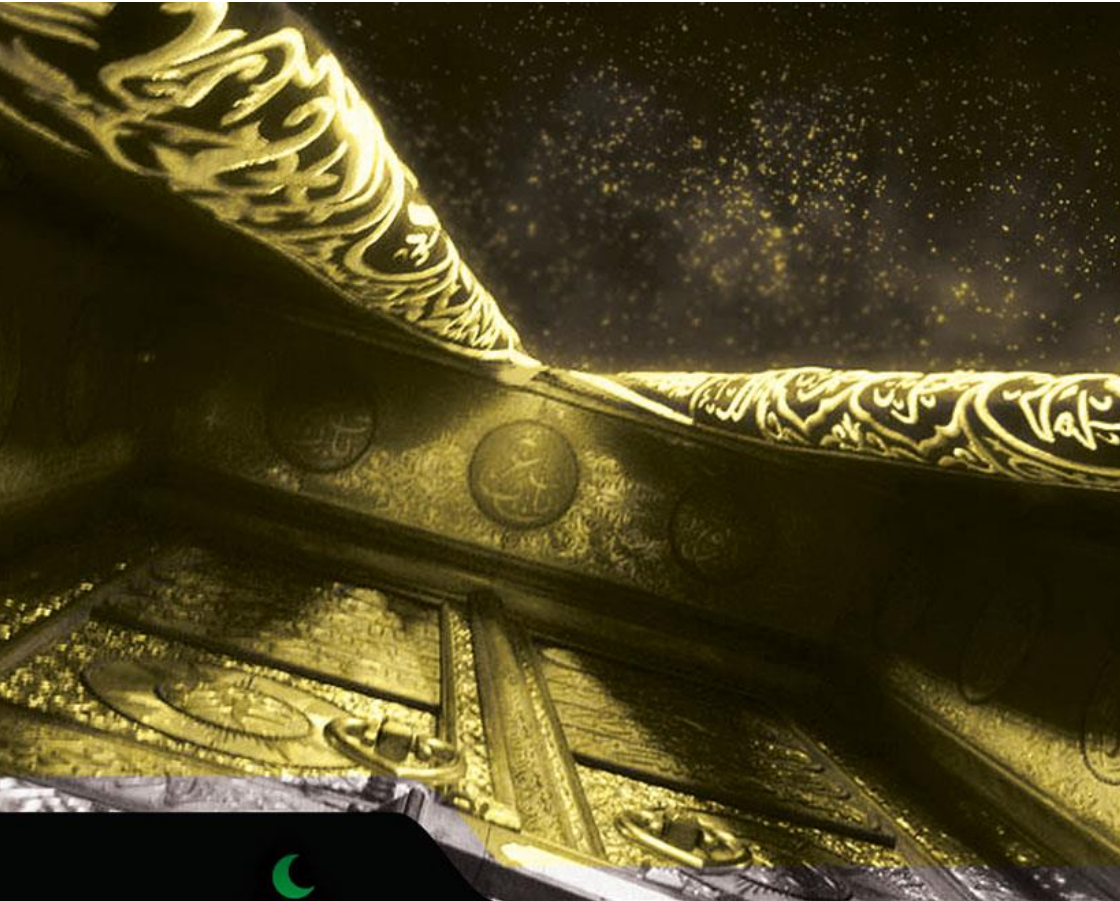
د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Prevod:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Abd Allah es-Slovini

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

KAZALO VSEBINE

❖ PREGOVOR.....	4
❖ KDO JE POSLANEC MUHAMMED (ﷺ) ? NJEGOVO POREKLO	9
❖ ROJSTVO MUHAMMEDA (ﷺ) IN NJEGOVO ODRAŠČANJE	13
❖ NJEGOV (ﷺ) OPIS	20
❖ NJEGOVA (ﷺ) ETIKA, LASTNOSTI IN ODLIKE	21
❖ O NJEGOVI (ﷺ) VZGOJI	39
❖ NEPRISTRANSKA PRIČEVANJA	43
❖ ŽENE ALLAHOVEGA POSLANCA (ﷺ)	45
❖ NEKATERI OD PRENESENIH DOKAZOV MUHAMMEDOVEGA (ﷺ) POSLANSTVA	48
▪ DOKAZI IZ KUR'ANA	48
▪ DOKAZI IZ POSLANČEVEGA (ﷺ) BREZMADEŽNEGA IZROČILA.....	48
▪ DOKAZI IZ PREJŠNJIH RAZODETIJ	49
▪ DOKAZI IZ EVANGELIJA	54
❖ MNOŽICA LOGIČNIH DOKAZOV, KI NAKAZUJEJO NA RESNIČNOST NJEGOVEGA (ﷺ) POSLANSTVA IN GLASNIŠTVA	56
❖ KAJ SE RAZUME S PRIČANJEM, DA JE MUHAMMED (ﷺ) ALLAHOV POSLANEC	68
❖ SKLEP	74

V imenu Allaha Milostnega, Usmiljenega

Hvaljen naj bo Allah, Gospodar vseh svetov, mir in blagoslov naj bosta z našim glasnikom vere Muhammedom (ﷺ), njegovo družino in z vsemi njegovimi ashabi (prijatelji).

PREDGOVOR

Ko govorimo o Muhammedu (ﷺ), Allahovem poslancu, ki je poslan vsem ljudem, resnično govorimo o najveličastnejši osebi, ki jo pozna starodavna in sodobna zgodovina. Ta trditve pa ni rečena, kar tako. Tisti, ki je resnično prebral njegov življenjepiš, spoznal njegovo moralo in njegove odlike ter opusti svoj verski fanatizem oz. zagrizenost in osebne usmeritve, bo potrdil pravilnost naše trditve. To potrjujejo tudi nemuslimani, ki so korektni in pravični. Profesor Hasan Ali, naj mu se Allah usmili, pravi v časopisu "Nurul-Islam"¹: Njegov prijatelj, ki je pripadnik brahmanizma mu je dejal: »Resnično menim, da je poslanec islama najveličastnejša in najpopolnejša svetovna osebnost.« Profesor Hasan Ali ga je vprašal: »Zakaj meniš, da je za tebe poslanec islama najpopolnejši človek na svetu?« On je odgovoril: »Ker sem jaz resnično našel v poslancu islama različne značilnosti, velik moral in veliko število odlik, ki jih ni istočasno združil noben človek v svetovni zgodovini. Bil je kralj, kateremu se je pokorila celotna njegova dežela v kateri je lahko delal, kar je hotel in kako je

¹ Muhammedovo sporočilo, 8. predavanje o poslančevem življenjepisu in sporočilu islama - Sejid Sulejman En-Nedevi. stran 114 in 115.

hotel, ampak je kljub temu bil skromen glede sebe, tako da se je zdelo, kod da on ničesar ne poseduje, ampak je vse v rokah njegovega Gospodarja. Videl ga boš v ogromnem bogastvu, ko mu prihajajo kamele, ki prenašajo težke tovore zakladov v glavno mesto, on pa je pri vsem tem ostal potreben; veliko dni se v njegovi hiši ni zakuril ogenj, da bi se pripravila hrana in je večinoma bil lačen. Vidimo ga kot veličastnega vodjo, ki je vodil maloštevilno in slabo opremljeno vojsko, s katero se je boril proti vojski, ki je štela na tisoče popolnoma opremljenih vojakov z vsemi vrstami orožja in jih popolnoma porazil. Najdemo ga, da ima rad mir in vpliva na sklepanje premirja ter podpisuje pogoje premirja na list papirja, spokojnega in mirnega srca, pri sebi pa je imel tisoče svojih prijateljev (ar. ashabov), vsak izmed njih je bil levje pogumen, lastnik navdušenja, gorečnost v boju pa je polnila njegovo notranjost. Vidimo ga kot neustrašnega junaka, ki je sam stal proti več tisočih sovražnikov in se ni oziral na njihovo številnost. Kljub temu je bil nežnega srca, usmiljen, blag, zadržan glede prelivanja tudi kapljice krvi. Vidimo ga zavzetega v premišljevanju o celotnem Arabskem polotoku, pri tem pa ni pozabil stvari oz. zadev v svoji hiši, pri svojih soprogah in otrocih, pa tudi ne zadeve povezane s siromašnimi in potrebnimi muslimani. Skrbel je za stanje ljudi, ki so pozabili na svojega Gospodarja in odvrčali (druge ljudi) od Njega ter se zavzemal za popraviljanje njihovega stanja. Z eno besedo, resnično je on človek, ki je skrbel za celi svet, on pa je kljub temu posvečen bogoslužju Vzvišenemu Allahu, prekinjen (zadržan, odtujen) od tega sveta. On je na njemu (temu svetu), toda kot da ni na njem, ker je bilo njegovo srce vezano samo za

Allaha in tisto, s čimer je zadovoljen Vzvišeni Allah. Nikoli se ni nobenemu maščeval iz osebnih razlogov. On je celo prosil za svoje sovražnike dobro, želeč jim samo dobro, toda on ni odpustil Allahovim sovražnikom in jih tudi ni pustil pri miru. Neprekinjeno je svaril tiste, ki odvrčajo od Allahove poti in jim grozil z mučenjem v Peklu. Vidimo ga zadržanega od tega sveta, pobožnjaka, ki je noči preživljal v omenjanju Allaha, moleč Ga za rešitev. Tako kot se lahko predstavi, na osnovi njegovih odlik, da je on bil zares neustrašen vojak, borec s sabljo, prav tako je bil pameten in inteligenten poslanec, nezmotljivi glasnik vere v času, ko si ga lahko predstavljaš kot osvajalca dežel in zmagovalca nad narodi. On je resnično spal na preprogi in se naslanjal na vzglavnik napolnjen iz palmirnih listov in vlaken, takrat, ko nam pride na misel, da bi ga lahko imenovali vladar Arabcev in ga klicali kralj arabskih dežel, čeprav je njegova družina bila v revščini in stiski, tudi potem, ko mu je prišlo ogromno bogastvo z vseh strani Arabskega polotoka. Ko je on bil v dvorišču svoje molilnice z množico (ljudi), mu je prišla njegova hči Fatima, del njegovih jeter, in se pritoževala na trpljenje težavnosti pri nošenju meha (za vodo na svojem telesu) in mlela je s kamenim mlinom (žito) tako, da si je odrgnila kožo na roki, meh za vodo pa je pustil globoko sled na njenem telesu, Allahov poslanec (ﷺ) pa je takrat razdeljeval muslimanom, tisto kar jim je Vzvišeni Allah podaril od vojaških sužnjev in suženj (ujetnikov). Tako, da njegova hči ni pridobila ničesar od njega, razen molitve za njo, to pomeni, da jo je podučil nekaterim besedam, s katerimi bo molila svojega Gospodarja.

Nekega dne mu je prišel njegov prijatelj Omer (naj bo Allah z njim zadovoljen), ki je razgledoval po njegovi sobi, vendar ni videl drugega, razen preproge spletene iz palminih listov, na kateri je ležal Allahov poslanec (ﷺ), ki je pustila sled na njegovem boku; vse kar je imel v hiše je bilo nekaj prgišč ječmena v skledi, v njegovi bližini pa je bil kožni meh (za vodo), ki je bil obešen na klinu. To je bilo vse, kar je posedoval Allahov poslanec (ﷺ) v dnevu, ko mu je polovica Arabcev bila podložna (pod njegovo oblastjo). In ko je Omer videl to, (sled na boku) se ni mogel obvladati in je začel jokati, Allahov poslanec (ﷺ) pa ga je vprašal: **'O Omer, kaj te je razjokalo?'** On pa je rekel: **'Kako to, da ne bi zajokal, bizantinski cesar in perzijski vladar uživata na tem svetu in njegovi blaginji, Allahov poslanec (ﷺ) pa ne poseduje, razen to kar vidim.'** Allahov poslanec (ﷺ) pa mu je dejal: **»Mar ne boš zadovoljen, da pripada bizantinskemu cesarju in perzijskem vladarju uživanje na tem svetu, samo nam pa onstranstvo (drugi, večni svet), razen ostalih ljudi?«** (Navajata El-Buhari in Muslim)

Ko je Allahov glasnik (ﷺ) s svojo vojsko obkolil Meko, da bi jo osvojil, je poleg Ebu Sufjana bil Abbas, stric Allahovega glasnika (ﷺ). Oba sta gledala muslimanske borce (ar. mudžahide) s številnimi zastavami na njihovem čelu. Ebu Sufjan je bil še vedno na tistem, kar je v nasprotju z islamom (neveri) in ga je prestrašilo tisto, kar je videl od velikega števila muslimanskih skupin in k njim pridruženih muslimanskih plemen. Počasi so se premikali proti Bathau Mekke (zdaj znano kod El-Ebtah, ki je v smeri Safe, toda Safa ni vključena vanj)

kot noseči hudournik, ki ga nihče ne more preprečiti niti zaustaviti. Ebu Sufjan je rekel svojemu prijatelju: »O, Abbas, zares je tvoj nečak postal velik kralj.« Abbas mu je odgovoril, misleč na čisto nekaj drugega gleda na tisto, kar je Ebu Sufjan menil: » O, Ebu Sufjan, to nima nikakršnega opravka s kraljestvom, to je poslanstvo in sporočilo vere.« (Osnova pripovedovanja je "Osvajanje Mekke" iz dveh "Sahihov").

Adi At-Tai sin Hatima Az-Zai'a Es-Sajta, ki je bil primer v darežljivosti in velikodušnosti, bil je vodja plemena At-Tai. Nekega dne je bil prisoten na sestanku Allahovega poslanca (ﷺ), takrat je bil Adi še vedno v krščanstvu, videl je veličastno spoštovanje prijateljev (ashabov) do Allahovega poslanca (ﷺ). Oni so imeli pri sebi vojaško opremo; orožje in oklepe za obrambo. On je bil zmeden ali gre za poslanstvo ali pa za oblast, vprašal se je: " Ali je to eden izmed kraljev ali eden od Allahovih poslancev?" Ko je on tako premišljeval, je k Allahovemu glasniku (ﷺ) prišla revna ženska od služkinj v Medini in rekla: » O Allahov poslanec, želim ti povedati neko skrivnost.« On pa ji je rekel: **»Izberi si neko ulico, ki si jo želiš v Medini, da se ločiva (od ostalih), nato je bil z njo (jo poslušal, dokler ni končala) in izpolnil njeno željo.«** Navaja ga Ebu Davud, El-Albani meni, da je hadis verodostojen.

In ko je Adi At-Tai videl to veličastno ponižnost od Allahovega poslanca (ﷺ), med svojimi prijatelji pa je bil spoštovan kot kralj, tema neresnice je odšla od njega in mu je resnica postala jasna, bil je popolnoma prepričan, da gre tu za Allahova sporočila vere, posegel je po svojem križu, ga iztrgal in s

prijatelji Allahovega poslanca (ﷺ) vstopil v svetlobo islama – konec citata.

Omenili bomo tudi nekatere govore orientalistov² o Muhammedu (ﷺ). Mi kot muslimani, ki verjamemo v njegovo poslanstvo in sporočilo vere, nimamo potrebe za tem, ampak jih bomo navedli iz dveh razlogov:

- **Prvi razlog:** Omenili bomo govor orientalistov, da bi ga prebrali nekateri muslimani, ki ne vedo o islamu ničesar drugega, razen njegovega imena in bodo tako zvedeli, kaj pravijo nemuslimani o njihovem glasniku in poslancu vere (ﷺ), ki so zapustili njegovo sledenje in zgledovanje po njem, tako bo to začetek njihovega iskrenega vračanja k njihovi veri.
- **Drugi razlog:** Omenili bomo govor orientalistov, da bi ga prebrali nekateri nemuslimani, se zavedati in spoznati resnico o tem zanesljivem Poslancu (ﷺ) iz ust svojih rojakov, ki govorijo njihov jezik, mogoče bodo oni napoteni v islam, in tudi da bo to začetek njihovega resnega proučevanja zaradi spoznavanja te veličastne vere. Jaz pa prosim, da oni ne sledijo razmišljanja drugih ljudi, ampak

² Potrebno je vedeti, da orientalisti imajo različne cilje v proučevanju in študiju islama. Nekateri med njimi proučujejo islam, da bi resnično spoznali vero in njih Allah najbolj pogosto napoti k njenem spoznanju in njenem sledenju. Drugi pa proučujejo islam, da bi našli slabe točke v njem – da bi popačili njegovo podobo – da bi se borili proti njemu in ga zrušili. To delajo tako, da pošiljajo dvome, neresnice, izmišljajo laži in ga obtožujejo, toda njihov trud je obsojen na neuspeh. So tudi tisti, ki proučujejo in študirajo islam kot znanost in vero in oni v glavnem ponujajo pravilna dejstva in jasne informacije.

oni imajo razum s katerim lahko - če odstranijo (versko) nestrpnost – spoznajo resnico od neresnice in pravilno od nepravilnega. Moja molitev za njim podobne je, da jim Vzvišeni Allah odpre njihova srca za sprejetje resnice in da jih vodi k njej ter da jih napoti na pravo pot.

Abd Er-Rahman ibn Abd El-Kerim Eš-Šiha

WWW.ISLAMLAND.COM

Email: info@islamland.com

KDO JE POSLANEC MUHAMMED (ﷺ)? NJEGOVO POREKLO

On je Ebu Kasim Muhammed bin Abdullah bin Abdul-Muttalib. Njegovo poreklo seže do Adnana, enega izmed potomcev Allahovega glasnika Izmaela (ar. Ismail) sina Abrahama (ar. Ibrahim), kateremu je Vzvišeni Allah dal naziv 'Halil-ullah' (Allahov prijatelj), naj bo mir z njimi. Njegova mati je Amina hčerka Vehba, njeno poreklo tudi seže do Adnana, ki je potomek Allahovega glasnika Izmaela sina Allahovega prijatelja Abrahama, naj bo mir z njima.

Allahov Poslanec (ﷺ) pravi: **»Resnično je Allah izbral od Izmaelovih potomcev Kinane, med njimi pa je izbral Kurejše, od Kurejšev pa je izbral pleme Benu Hašim, mene pa je izbral med njimi.« (Sahih Muslim)**

Glede na to poreklo, ima Muhammed (ﷺ) najboljše poreklo na Zemlji, to potrjujejo tudi njegovi sovražniki. Ebu Sufjan, ki je bil med vodji sovraštva proti Allahovemu glasniku (ﷺ), pred njegovim sprejetjem islama, je to potrdil pred bizantinskim cesarjem Heraklijem. Od Abdullaha ibn Abbasa (naj bo Allah z njima zadovoljen) se navaja: Zares je Allahov poslanec (ﷺ) napisal pismo Kaiserju (naziv za bizantinskega cesarja) v katerem ga poziva, naj sprejme islam. To pismo je poslal k njemu prek Dihje El-Kelbija ter mu ukazal naj ga izroči namestniku Basre (dobro znano mesto, med Basro in Damaskom je približno tri dni potovanja, to je mesto Havran), ta pa naj ga izroči cesarju. Cesar je potem, ko je

Vzvišeni Allah od njega odstranil perzijsko vojsko, odšel peš iz Himsa proti Jeruzalemu, da bi se zahvalil Bogu na Njegovi blaginji. Ko je k cesarju prišlo pismo Allahovega poslanca (ﷺ), je on dejal, potem ko ga je prebral: »Poiščite mi ali je tu nekdo iz njegovega naroda, da jih vprašam o Allahovem poslancu.« Ibn Abbas pravi, da ga je obvestil Ebu Sufjan, da se nahaja v Šamu z nekimi ljudmi iz plemena Kurejša, ki so prišli zaradi trgovine, v času trajanja premirja med Allahovim poslancem (ﷺ) in neverniki Kurejša. Ebu Sufjan je dejal: »Našli smo cesarjevega odposlanca v enem predelu Šama, tako se je on odpravil skupaj z mano in mojimi prijatelji proti Jeruzalemu. Vstopili smo k njemu, on pa je sedel v družbi svojega kraljestva na glavi pa je imel krono. Okrog njega so bili bizantinski dostojanstveniki. Cesar je rekel svojemu prevajalcu: »Vprašaj jih, kdo je med njimi najbližji sorodnik temu človeku, ki meni, da je glasnik vere?« Takrat je Ebu Sufjan rekel: »Jaz sem po poreklo najbližji njemu.« On je vprašal: »Kakšno je sorodstvo med teboj in njim? Ebu Sufjan je rekel: »On je sin mojega strica, takrat pa ni bil nihče od pripadnikov plemena Benu Abd El-Menaf, razen mene.« Cesar je dejal: »Približite ga k meni.« Ukazal je svojim prijateljem naj bodo za svojim hrbtom, pri njegovem ramenu, nato je rekel svojemu prevajalcu: »Reci njegovim prijateljem, da bom vprašal tega človeka o tistem, ki meni, da je glasnik vere in če mi bo lagal, bo tudi na njega lagal.« Ebu Sufjan je odgovoril: »Prisežem pri Allahu, če ne bi bilo takrat sramote, da pripišejo in prenesejo moji prijatelji od mene laž, bi se zlagal glede njega, ko sem bil vprašan o njem, toda bilo me je sram, da se prenese od mene laž, zato se rekel resnico o njem.« Potem je on rekel svojemu

prevajalcu: »Vprašaj ga, kakšnega porekla je ta človek med njimi?« On je odvrnil: »On je med nami najboljšega porekla.« On ga je spet vprašal: »Ali je kdo med vami že pred njim govoril te besede (o poslanstvu vere)?« On je odvrnil: »Ne.« On je vprašal: »Ali ste ga že prej obtoževali za laž, še preden je govoril tisto, kar govori?« On je odvrnil: »Ne.« On je vprašal: »Ali je kdo med njegovimi predniki bil vladar?« On je odvrnil: »Ne.« On je vprašal: »Ali ga sledijo najuglednejši ljudje ali najbolj nemočni (siromašni in nezaščiteni ljudje)?« Ebu Sufjan je rekel: »Najbolj nemočni (siromašni, sužnji, tisti ki so pod skrbništvom drugih in mladoletniki).« Vprašal je: »Ali se njihovo število povečuje ali zmanjšuje?« »Celo povečuje se«, je rekel Ebu Sufjan. Vprašal je: »Ali kdo med njimi zavrže njegovo vero iz sovraštva in nezadovoljstva z njim, potem ko je že sprejel vero?« On je odvrnil: »Ne.« Vprašal je: »Ali on izdaja?« Ebu Sufjan je odgovoril: »Ne. Mi smo zdaj v premirju z njim in se bojimo, da bo izdal (prekršil premirje).« Ebu Sufjan pravi, da mu ni omogočil niti ene besede, s katero bi zmanjšal njegovo vrednost, pri tem pa se ne bi bal, da bo to vplivalo na druge (besede). Vprašal je: »Ali ste se borili proti njemu in on proti vam?« On je odvrnil: »Da.« Vprašal je: »In kakšen je izid vojne med vami?« On je odgovoril: »Dokaj izenačen, včasih nas oni premagajo (namig na bitko na Bedru), včasih pa mi premagamo njih (namig na bitko na Uhudu).« On je vprašal: »In kaj vam on ukazuje?« On je odvrnil: »Ukazuje nam naj častimo samo Allaha in mu ničesar ne pridružujemo, prepoveduje nam, da častimo tisto, kar so častili naši predniki, ukazuje nam opravljanje molitve, dajanje miloščine, krepost, izpolnjevanje obljube in zaupanje.« Potem, ko je to Ebu Sufjan

rekel, je Heraklej dejal svojemu prevajalcu: »Povej mu, da sem ga vprašal o njegovem poreklu med vami, domneval pa sem, da je on najboljšega porekla, prav tako so poslanci poslani s podobnim poreklom med svojimi rojaki. Vprašal sem te ali je kdo med vami govoril tak govor pred njim in ti trdiš, da ni. Jaz pa pravim, če bi kdo med vami govoril tak govor pred njim, bi se lahko reklo 'človek je prišel z govorom, ki je že prej govorjen'. Vprašal sem te ali ste ga že prej obtoževali za laž, preden je govoril to, kar govori in ti trdiš, da ne. Tako sem spoznal, da on ne bo opustil laži pred ljudmi in lagal na Allaha. Vprašal sem te ali je kdo med njegovimi predniki bil vladar in ti trdiš, da ni. Rekel sem si, če bi bil kdo med njegovimi predniki vladar, bi se lahko reklo, da on išče oblast njegovih prednikov. Vprašal sem te ali ga sledijo najuglednejši med ljudmi ali najbolj nemočni in ti trdiš, da ga sledijo najbolj nemočni (slabi) in oni so sledniki poslancev. Vprašal sem te ali se njihovo število povečuje ali zmanjšuje in ti trdiš, da se njihovo število povečuje, prav tako se to dogaja z verovanjem, dokler se ne izpopolni. Vprašal sem te ali kdo zapusti njegovo vero iz ogorčenosti, potem ko jo sprejme in ti trdiš, da ne. Prav tako je z verovanjem, ko se pomeša s širitvijo srca in radostjo sprejetja nečesa in ga nič ne more razsrditi. Vprašal sem te ali on izdaja (krši sporazum) in ti trdiš, da ne. Prav tako poslanci ne kršijo sporazumov. Vprašal sem te ali ste se borili proti njemu in on proti vam in si to potrdil, da se dogaja ter, da je vojna med vami dokaj izenačena, včasih vas oni premagajo, včasih pa vi premagate njih. Prav tako so poslanci vere na skušnjavi, vendar so oni na koncu zmagovalci. Vprašal sem te, kaj vam on ukazuje in ti praviš, da vam ukazuje naj častite

samo Allaha in mu ničesar ne pridružujete, prepoveduje vam, da častite tisto, kar so častili vaši predniki, ukazuje vam opravljanje molitve, dajanje miloščine, krepost, izpolnjevanje obljube in zaupanje. Vse to so opisi glasnika vere, za katerega sem vedel, da se bo pojavil, ampak nisem vedel, da bo on zares od vas (Arabcev). In če je vse to, kar si povedal resnica, se je približal čas, ko bo on posedoval mesto mojih nog (to pomeni, da bo osvojil bizantinsko cesarstvo). Ko bi vedel, da lahko pridem k njemu, bi prenašal težave potovanja, da se z njim srečam in če bi bil pri njem, bi mu pral njegove noge (gre za pretiravanje v njegovem streženju in pokornosti glede tistega, s čimer je on prišel, to pa je razodetje).

Ebu Sufjan pravi, da je potem zahteval, naj mu se prebere pismo Allahovega poslanca (ﷺ), v njem je pisalo: V imenu Allaha, Milostnega, Usmiljenega. Od Muhammeda Allahovega sužnja in Njegovega poslanca Herakleju bizantinskemu vladarju. Mir naj je na tistega, ki sledi pravo pot in potem: Resnično te pozivam, da sprejmeš islam (izgovoriš besede pričanja - ar. šehada), sprejmi islam in boš rešen (pred večnim ognjem v Peklu), Allah ti bo podaril dvojno nagrado, če pa zavrneš, boš prenašal grehe svojih podložnikov. **Reci: "O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug drugega za gospodarja namesto Allaha." Toda če se obrnejo proč, potem reci: "Bodite priče, da smo muslimani."**

Ebu Sufjan pravi: Ko je končano branje pisma je okrog njega nastalo veliko kričanje in kreganje s starni bizantinskih

dostojanstvenikov in on ni vedel, kaj so govorili, potem nam je bilo ukazano da odidemo, ko pa smo odšli in sem se osamil s svojimi prijatelji sem jim dejal: “Povečala se je popularnost (ta stvar) sina Ebu Kebša³, do te mere, da se ga boji bizantinski vladar!” Ebu Sufjan pravi: “Že takrat sem bil prepričan, da se bo njegova vera razširila, vse dokler v moje srce ni Allah dal islam in sem ga sprejel.” (Sahih El-Buhari)

ROJSTVO MUHAMMEDA (ﷺ) IN NJEVO ODRAŠČANJE

Muhammed (ﷺ) je rojen 571. leta v plemenu Kurejš, katerega so Arabci spoštovali in posebno vrednotili. Rojen je v Meki, ki je bila versko središče Arabskega polotoka, kjer se nahaja častna Ka’ba, katero je zgradil oče glasnikov Abraham in njegov sin Izmael, naj bo mir z njima, proti kateri so Arabci odhajali na romanje in okrog katere so krožili (v obredu romanja). Njegov oče je umrl, ko je bil on še v trebuhu svoje matere. Po njegovem rojstvu je umrla tudi njegova mati, tako je živel kot sirota za katerega je skrbel njegov ded Abdul-

³ Ebu Kebše je eden od Muhammedovih prednikov, običaj Arabcev pa je, da če želiš zmanjšati ugled nekoga, mu navedeš poreklo prednika, ki je skrivnosten in neznan. Ibn Kutejbe, El-Hatabij in Ed-Darekutnij menijo, da gre za človeka iz plemena Huza’, ki je nasprotoval Kurejšem v čaščenju kipov in je častil Eš-Ši’ra (svetlečo zvezdo-Sirijus), pa so mu to pripisali, zaradi sodelovanja v popolnem nasprotovanju – Fethul-Bari.

Muttalib. Po smrti njegovega deda je skrbel zanj njegov stric Abu-Talib. Njegovo pleme in plemena okrog njega so častili kipe, katere so naredili iz dreves, kamnov, nekatere pa tudi iz zlata. Oni so jih postavili okrog Ka'be, bili so prepričani, da jim oni prinašajo korist in škodo. Celotno njegovo (ﷺ) življenje je bilo obdano z iskrenostjo in zanesljivostjo. Ni znano, da bi kadarkoli kršil obljubo in lagal pa tudi ne, da bi koga prevaral ali izdal. Med svojim ljudstvom je bil znan kot 'Zanesljiv' (ar. el-Emin), zato so njemu zaupali svoje stvari, na skrb in čuvanje, ko so odšli na potovanje. Med njimi je bil znan kot 'Iskren' (ar.es-Sadik), ker so vedeli za njegovo iskrenost v tistem, kar govori in o tistem o čem govori (o dogodkih). Imel je zelo lepo vedenje, prijeten govor in je bil zelo zgovoren (retoričen). Ljudem je želel dobro, njegovo ljudstvo ga je imelo rad in ga spoštovalo. Spoštoval ga je bližnji in tudi bolj oddaljen, imel je (ﷺ) zelo lep videz, tako da se oko ne naveliča, ko ga gleda. Bil je lepega vedenja in videza, v vsakem pomenu te besede. O njem pravi njegov Vzvišeni Gospodar: **"Ti si, resnično, veličastnega značaja."** (El-Kalem (Pero) 4. verz)

Th. Carlyle⁴ pravi o njem v svoji knjigi 'Heroji' naslednje: Opazno je, da je Muhammed (ﷺ) bil zares, že v svoji mladosti, misleči mladenič, njegovi družabniki bi ga klicali el-Emin 'Zanesljiv' – iskren v svojih besedah, dejanjih in mislih. Opazno je, da ni bilo besede, ki bi prišla iz njegovih ust in da ne bi bila jasna in izrazita modrost ali razsodba. Jaz sem resnično spoznal o njem to, da je veliko molčal, molčal je

⁴ Angleški pisatelj (1795-1881) iz knjige dr. Imaduddina Halila "Rekli so o islamu" str. 124.

takrat, ko ni bilo potrebe za govorom, ko pa je spregovoril, lahko v tem govoru najdeš, kolikor hočeš modrosti in inteligence. Lahko ga vidimo skozi celotno njegovo življenje trdnih načel, dosledno odločen, skrbel je o najpomembnejših zadevah. Bil je plemenit, dobrodelnik, sočuten, pobožen, vreden in svoboden. Bil je zelo resen in iskren človek, obenem pa ni bil grob in osoren, ampak popustljiv in prilagodljiv. Veselega in nasmejanega obraza, pohvaljeno je bilo druženje z njim. Zelo je bil prijazen, celo šalil in zabavljal se je. Večinoma pa je bil obsijanega obraza z nasmehom, ki sveti iz iskrenega srca. Bil je zelo hitre bistrumnosti, vljuden, veličasten po svoji čudi, ni ga izobraževala šola in ni ga vzgajal učitelj, bil je neodvisen od tega...svoje posle je sam opravljal, globoko v puščavi- konec citata.

Pred poslanstvom se je rad osamljeval v votlini Hira, kjer je bil cele noči v bogoslužju. On (ﷺ) je bil najbolj oddaljen od nevednosti in slabega vedenja, kar je počel njegov narod. Tako on ni nikoli pil alkohola, nikoli se ni klanjal kipom ali se zaklinjal na njih, nikoli jim ni prinašal žrtev, tako kot je to počel njegov narod. Pri svojem ljudstvu je pasel ovce, on (ﷺ) pravi: »Allah ni poslal nobenega glasnika vere, razen kot pastirja ovac.« Njegovi prijatelji so ga vprašali: »Kaj pa ti?« On je odvrnil: »Da. Pasel sem jih prebivalcem Meke za plačilo (kovance)⁵.« (Sahih El-Buhari)

Potem, ko je Muhammed (ﷺ) napolnil štirideset let svojega življenja, mu je začelo prihajati razodetje iz nebes, on pa je bil

⁵ Večina učenjakov meni, da se z besedo Kararit misli na vrednost (zlatih) kovancev in to mnenje prevladuje, nekateri pa menijo, da gre za ime mesta v okolici Meke (opomba prevajalca),

v Meki, v votlini Hira, kjer je opravljal bogoslužje: Aiša, mati pravovernih in žena Allahovega poslanca (ﷺ), naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi: Prvo, s čim se je začelo razodetje Allahovemu poslancu (ﷺ), je bilo v obliki resničnih sanj. Vse, kar je videl v sanjah, bi se uresničilo kakor jutarnji svit. Pozneje je imel rad samoto. Osamljeval se je v votlini Hira. Tam je prebival in preživel mnoge noči v bogoslužju. Zato bi se še pred odhodom (v votlino) oskrbel s hrano in pijačo. Ko pa bi mu zmanjkalo hrane, bi se vrnil k Hadidži in se ponovno oskrbel, kot prej, vse dokler mu ni prišla resnica v času prebivanja v votlini Hira. K njemu je prišel angel in dejal: - Beri! 'Ne znam brati', je odgovoril Muhammed (ﷺ). 'Potem me je vzel ', je on pripovedoval, 'in stisnil tako močno, da me je prevzelo stanje napetosti in tesnobe, potem me je izpustil in rekel: -Beri! 'Ne znam brati', sem dejal, 'on pa me je vzel in že drugič stisnil k sebi, tako da me je prevzelo stanje napetosti in tesnobe, potem me je izpustil in rekel: -Beri! 'Ne znam brati, sem dejal, 'on pa me je spet vzel in tretjič stisnil, potem izpustil in rekel:

(1) Recitiraj v imenu tvojega Gospodarja, ki ustvari.

(2) Ustvari človeka iz zarodka!

(3) Recitiraj, plemenit je tvoj Gospodar,

(4) ki je naučil človeka pisati,

(5) ki pouči človeka o neznanih stvareh.

Potem se je Allahov poslanec (ﷺ) vrnil, njegovo srce je močno utripalo in bilo zelo vznemirjeno. Vstopil je k Hadidži bint (hčerki) Huvejlida, naj bo Allah z njo zadovoljen, in dejal: 'Pokrij me! Pokrij me!' Potem so ga pokrili, dokler strah ni prenehal, nato pa je povedal Hadidži, kaj se je zgodilo in dodal:

‘Bal sem se za sebe!’ – Ne, pri Allahu! – je rekla Hadidža – Allah te nikoli ne bo ponižal, ker ti obiskuješ sorodnike, skrbiš za tiste, ki jih je potrebno preživljati, pomagaš tistim, ki so potrebni, izkazuješ gostoljubje do gostov in pomagaš ljudem, če jih prizadene neseča ali dobro. Potem je Hadidža pohitela z njim k svojemu bratrancu Vereki ibn Nevfelu ibn Esedu ibn Abdul-Uzau. On je v času nevednosti (ar.džahilije) sprejel krščanstvo. Pisal je v hebrejščini in prepisoval iz Evangelija na hebrejskem jeziku, tisto kar je Allah hotel, da prepíše. Bil je zelo star in že slep. Hadidža mu je rekla: ‘Bratranec moj, poslušaj svojega nečaka.’ Vereka pa ga je vprašal: ‘Moj nečak, kaj je tisto, kar si videl?’ Allahov poslanec (ﷺ) ga je obvestil, o tistem, kar je videl, Vereka pa mu je dejal: ‘To je razodetje, ki je bilo razodeto Mojzesu, ko bi le bil mlad, ko bi le bil še pri življenju, ko te bo tvoje ljudstvo izgnalo.’ ‘Ali me bodo oni izgnali?’, je vprašal Allahov poslanec (ﷺ). On je odvrnil: ‘Da. Nobeden človek ni prišel s podobnim, s čimer si ti prišel, in da ni bil napaden. Če dočakam ta čas, te bom podprl in pomagal, kolikor bom zmogel.’ Hitro zatem pa je Vereka umrl, razodetje pa se je za nekaj časa prekinilo. (Sahih El-Buhari in Muslim)

To poglavje je bilo začetek njegovega glasništva vere, potem so mu bile razodete besede Vzvišenega Allaha:

- 1. O, ti pokriti!**
- 2. Vstani in opominjaj!**
- 3. Slavi svojega Gospodarja!**
- 4. Očisti svoja oblačila**
- 5. in ogibaj se malikov (kipov)! (El-Muddessir (Pokriti) 1-5)**

To poglavje je bilo začetek njegovega poslanstva in javnega poziva v islam. Tako je začel pozivati svoje ljudstvo, prebivalce Meke, v islam in je doživel tisto, kar je doživel od njih, tako zavračanje kot tudi neodobravanje njegovega poziva, samo zaradi tega, ker je prišel, po njihovem mnenju, s čudnim pozivom, ki je zajel verske, politične, ekonomske in socialne stvari oz. aspekte njihovega življenja. On se ni zaustavil samo pri njihovem pozivu v monoteizem, opuščanju čaščenja vsega drugega, razen Njega, in nerazumnega načina premišljevanja njegovega ljudstva in tistega, kar častijo, ampak jim je prepovedal tisto, kar je bil izvor njihovega uživanja, bogastva in ponosa. Tako je prepovedal obresti, prešuštvo, kockanje in alkohol. Tako kot je pozival v enakopravnost med vsemi ljudmi, med katerimi ni razlike, razen po bogaboječnosti. In kako naj bodo zadovoljni Kurejši, bili pa so arabska elita, da bodo enakopravni s sužnji. Njegova misija pa ni doživela samo zavračanje, ampak tudi njegovo zmerjanje in vznemirjanje, tako so ga zmerjal, obtoževali so ga z različnimi obtožbami za laž, norost, začaranost in z vsem tistim, kar so lahko nanj vrgli, pred njegovim javnim pozivom v islam, prepričali so svoje nespametne naj ga napadajo in fizično vznemirjajo. Abd Allah ibn Mesud, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: **Ko je enkrat Allahov poslanec (ﷺ) opravljal molitev pri Ka'bi, Kurejši pa so se zbrali v svoji družbi, jim je eden med njimi dejal: 'Mar ne vidite tega hinavca! Kdo med vami bo odšel in prinesel notranjost trebuha (čreva, kri in notranja ovojnica zarodka) kamele od tega in tega, nato pa to vrgel med njegova pleča na hrbtu, ko bo on padel na obraz pred Allahom?'** Najbolj

nesrečen in beden med njimi je bil poslan, da to naredi. Ko je Allahov poslanec (ﷺ) padel na obraz pred Vzvišenim Allahom, je on to notranjost kamele vrgel med njegova pleča. Allahov poslanec (ﷺ) je ostal v istem položaju na tleh, oni pa so se tako smejali, da so se naslanjali eni na druge od smeha. Nekdo je odšel k Fatimi, naj bo mir z njo, ona pa je bila še majhna deklica, ki je takoj s hitrimi koraki prišla. Allahov poslanec (ﷺ) je ostal v istem položaju na tleh, ona pa je odvrгла to iz njegovega hrbta, se obrnila proti njim (Kurejšem) ter jih zmerjala. (Sahih El-Buhari)

Munib El-Ezdi pravi: »Videl sem Allahovega poslanca (ﷺ) v predislamskem obdobju, kako pravi drugim- "O ljudje, recite ni drugega boga razen Allaha in boste rešeni"- in so mu nekateri med njimi pljuvali v obraz, nekateri med njimi so metali prašino nanj, nekateri so ga zmerjali in grajali, vse do polovice dneva. Potem je prišla deklica z veliko posodo vode in on (ﷺ) je opral svoj obraz in roke ter rekel: "O hčerka, ne boj se za svojega očeta od siromaštva (v nekih pripovedovanjih poraza) niti ponižanja." (Navaja ga Et-Taberani v El-Mu'džemul-Kebiru)

Urve bnu Ez-Zubejr pravi, da je vprašal Abd Allaha bnu Amra bnu El-Asa naj mu pove o najhujši stvari, ki so jo Kurejši storili glede Allahovega poslanca (ﷺ) in on je dejal: »Prišel je Ukbe bnu Ebi Muajt, Allahov poslanec (ﷺ) pa je opravljal molitev pri Ka'bi in mu je ovil obleko okrog njegovega vratu in močno stiskal, da bi ga zadavil. Prišel je Ebu Bekr, naj bo Allah z njim zadovoljen, ga zagrabil za rame, ga odrinil stran od

Allahovega poslanca (ﷺ) in dejal – mar boste ubili človeka zato, ker pravi: 'Moj Gospodar je Allah!', on pa vam je prišel z jasnimi dokazi od vašega Gospodarja?« (Sahih El-Buhari)

Ti dogodki niso preprečili Allahovega poslanca (ﷺ) v nadaljevanju svojega poziva in je nadaljeval pozivati v islam plemena, ki so prihajala v Meko zaradi romanja. Vanj je verjela le majhna skupina iz mesta Jesrib, danes znano kot Medina. Oni so se dogovorili, da mu bodo pomagali in ga zaščitili, če on pride k njim. Poslanec (ﷺ) je poslal z njimi Musaba ibn Umejra, enega izmed svojih prijateljev, da jih poduči islamskemu nauku. Po vseh zatiranjih in težavah, ki jih je doživel od svojega naroda, je Gospodar dovolil njemu in tistim, ki so verjeli vanj, od potlačenih vernikov, izselitev v Medino, njegovi prebivalci pa so ga sprejeli z najlepšim sprejemom. Tako je Medina postala prestolnica islamske države in center poziva (ar. da've) v islam. Poslanec (ﷺ) se je v njej nastanil ter jih začel poučevati Kur'anu in verskim predpisom. Poslančevo (ﷺ) plemenito vedenje (etika) in njegove vrhunske lastnosti, so tako močno vplivali nanje, da so ga imeli radi, bolj kot pa sami sebe. Medsebojno so tekmovali, kdo mu bo služil, žrtvovali so bogastvo in dragocenosti na tej poti. Tako so oni medsebojno živeli v verski, duhovni skupnosti, ki jo je prekrivala sreča. V tej družbi se je pojavila vez ljubezni, bližine in bratstva med njenimi člani in tako so bogati in siromašni, ugledni in zaničljivi, belci in črnci, Arabci in Nearabci postali enaki v tej vzvišeni veri. Ni razlike niti odstopanja med njimi, razen po bogaboječnosti. Leto dni po njegovem (ﷺ) prebivanju v Medini, se je začelo soočenje

med njim in njegovim ljudstvom, katero je nasprotovalo tistemu, kar je dosegel s svojo misijo oz. pozivom. Tako se je zgodila prva bitka v islamu, to je bitka na Bedru, v kateri so se spopadli dve različni skupini glede na število in vojaško opremljenost. Muslimanskih borcev je bilo 314, število mnogobožcev pa 1000. Vzvišeni Allah je pomagal Svojega poslanca in njegove prijatelje, tako da je zmaga bila njihov zaveznik. Potem so še sledile bitke med muslimani in mnogobožci, po osmih letih pa je Allahov poslanec (ﷺ) zmožal opremiti vojsko, ki je štela 10 000 borcev. Usmerili so se proti Meki in jo osvobodili, porazil je svoje pleme in svoj narod, ki ga je trpinčil z vsemi vrstami trpinčenja, in tudi njegove slednike so mučili z različnimi vrstami mučenja, vse dokler jih niso prisilili, da zapustijo svoja premoženja, otroke in domove. Poslanec (ﷺ) jih je popolnoma porazil. Tako se to leto imenuje leto zmage (osvobajanja) o katerem Vzvišeni Allah pravi:

- 1. Ko Allahova pomoč in zmaga pride,**
- 2. ko boš videl ljudi množično vstopati v Allahovo vero,**
- 3. slavi svojega Gospodarja, hvali Ga in prosi, naj ti odpusti, zakaj vedno je sprejemal kesanje.** (Poglavje An-Nasr (Pomoč) 1-3)

Potem je zbral prebivalce Meke in jih vprašal: »Kaj menite, da bom z vami storil?« Rekli so: »Dobro, ti si brat plemeniti, sin brata plemenitega /.../.« Poslanec (ﷺ) pa je dejal: »Pojdite, vsi ste svobodni!« (Sunen El-Bejhekil-Kubra)

To je bil razlog, da je večina njih sprejela islam. Potem se je Poslanec (ﷺ) vrnil v Medino, in po nekem času je ponovno odšel v Meko z namenom opravljanja romanja skupaj s 114 000 njegovih prijateljev, ki so ga sledili. To romanje je znano kot "poslovilno romanje", ker je bilo kot poslavljanje od muslimanov, zaradi približevanja časa njegove smrti (ﷺ).

Umrl je v Medini, v ponedeljek, 12. Rebiul-evvela (tretji mesec islamskega koledarja) enajstega leta po hidžri v katerem je tudi pokopan. Muslimani so bili pretreseni ob njegovi smrti (ﷺ), tako da nekateri med njimi niso verjeli tej novice, med njimi je bil Omer bnu El-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, ki je rekel: »Koga bom slišal, da pravi, da je Muhammed umrl, mu bom odsekal glavo! « Potem je vstal Ebu Bekr, naj bo Allah z njim zadovoljen, in citiral govor Vzvišenega Allaha: **In Muhammed ni nič drugega kot poslanec, pred katerim so tudi bili poslanci. Mar se boste obrnili stran, če je umrl ali je ubit? In kdor se obrne stran, nikoli ne bo škodil Allahu v ničemer. In Allah bo nagradil hvaležne.** (Ali Imran (Amramova družina) 144. verz)

In ko je Omer slišal ta verz se je ustavil pri njih. On, naj bo Allah z njim zadovoljen, pa se je velikokrat zaustavil pri verzih iz Allahove knjige. Poslanec (ﷺ) je imel 63 let, ko je umrl. V Meki je živel 40 let pred poslanstvom (razodetjem), po poslanstvu pa je živel 13 let v njej (Meki), pozivajoč ljudi v monoteizem (Allahovo enotnost oz. čaščenje izključno Allaha brez mnogoboštva). Potem je emigriral v Medino in v njej ostal 10 let, v njej se mu je razodevanje Kur'ana nadaljevalo, vse

dokler mu ni bil razodet celoten Kur'an in izpopolnjeni islamski predpisi.

Dr. G. Lebon⁶ v svoji knjigi "Civilizacija Arabcev" pravi: » Ko se meri vrednost ljudi, glede na njihova veličastna dejanja, sodi Muhammed (ﷺ) med najveličastnejše ljudi, ki jih pozna zgodovina. Zahodni znanstveniki so začeli gledati na Muhammeda (ﷺ) pravično, čeprav je verski fanatizem zaslepil moč spoznanja in razločevanja mnogih zgodovinarjev, glede priznanja njegove vrednosti.

NJGOV (ﷺ) OPIS

Allahov poslanec (ﷺ) je bil povprečne višine in širokih ramen, lasje so mu segali do mečice ušesa, bil je najlepšega obraza in najboljšega vedenja med ljudmi. Ni bil niti opazno previsok niti prenizek. Ni bil niti zelo bele niti zelo črne polti. Imel je dolge, povešene lase, ki niso bili niti zelo skodrani niti zelo ravni. Bil je najlepšega obraza med ljudmi. Bil je belega čednega obraza, kot da je narejen iz srebra. Njegova barva je bila zelo bela in blisteča, njegov znoj pa, kot da je biser, imel je zelo gosto brado. **Džabir ibn Semura, naj bo Allah z njim zadovoljen, je bil vprašan ali je bil poslančev**

⁶ Francoski zdravnik in zgodovinar, ki se je posvetil proučevanju vzhodnih civilizacij. Dr. Imaduddin Halil str. 135.

() obraz, kot sablja in je odgovoril: »Bilo je zaokrožen kot sonce in luna.« (Muslim)

Imel je široka usta, dolge (in ne ozke) oči, na petah je imel zelo malo mesa. Bil je bel, čeden in srednje debelosti, niti predebel niti preveč suh, niti previsok niti prenizek. Imel je debele (močne) dlani in stopala, široke dlani. Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: »Nisem dotaknil ne svile in ne brokat, da je bolj nežna od dlani Allahovega glasnika (). In nisem povohal ne mošusa in ne ambra prijetnejšega od vonja Allahovega poslanca ().« (Poglej Sahih El-Buharij in Sahih Muslim)

NJEGOVA (ﷺ) ETIKA, LASTNOSTI IN ODLIKE

1. POPOLNOST RAZUMA (INTELEKTA)

Allahov poslanec (ﷺ) je dosegel v popolnosti razuma skrajno mejo, ki jo ni dosegel nobeden drug človek. El-Kadi El-Ijjad pravi: »Veličino te odlike in vsega, kar izhaja iz nje, potrjuje vsaki, ki spremlja potek njegovih dogodkov, kontinuiteto njegovega življenja, kdor bere njegov jednat govor, lepoto njegove čudi, izredno in začudeno biografijo, modrost njegovega govora in znanja o Tori (Postavi) in Evangeliju, razodetih knjigah, vedel in spoznal je modrosti prejšnjih modrecev in biografijo prejšnjih narodov in njihovih dogodkov, navajanje pregovorov, vodenje ljudi, pohvalno nagnjenost k različnim vrstam znanosti in spoznanj, kjer so strokovnjaki (znanstveniki) ravno njegov govor vzeli za vzor, njegove smernice in namigi so dokaz v bogoslužju, medicini, aritmetiki, znanosti o dedovanju (dedno pravo), genealogiji (rodoslovju) in drugo. Vse to je Allahov Poslanec (ﷺ) vedel, brez da ga je nekdo poučeval, brez šole, brez branja knjig o napredovanju in razvoju, brez druženja in sedenja pred učenjaki, glasnik vere (ﷺ) je bil celo nepismen in ni ničesar vedel o tem, vse dokler mu Vzvišeni Allah ni razprostrnil njegove prsi, vidno ukazal na njegovo poslanstvo (z jasnimi dokazi in čudeži) in ga podučil... Glede na svoj razum je spoznal tudi ostalo, tistemu čemu ga je Vzvišeni Allah

podučil, dal mu je znanje o tistem, kar se je že zgodilo in o tistem, kar se bo zgodilo od čudežev Njegove moči in veličastnosti Njegovega kraljestva. (Aš-Šifa bi Ta'rifi hukukil-Mustafa 1/85)

2. UPANJE IN VEROVANJE V ALLAHOVO NAGRADO (na Sodnem dnevu) (potrpežljivost pri vznemirjanju in neprijetnostih, ki so ga prizadele na poti poziva v Allahovo vero v upanju in pričakovanju nagrade pri Vzvišenem Allahu)

Allahov poslanec (ﷺ) je bil prvak tistih, ki upajo na Allahovo nagrado. Na poti poziva v Allahovo vero so ga prizadele številne neprijetnosti, on pa jih je potrpežljivo prenašal in prosil Allaha za nagrado. Od Abd Allaha ibn Mes'ud, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: »Kot da zdaj gledam Allahovega glasnika (ﷺ), kako govori o enem glasniku vere, katerega je njegov narod pretepel, on pa je brisal kri s svojega obraza in dejal: 'Moj Allah, odpusti mojemu ljudstvu, ker oni ne vedo.'« (Muttefekun alejh)

Džundub bin Sufjan, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: Allahovemu poslancu (ﷺ) je bil v eni bitki poškodovan njegov prst iz katerega je tekla kri, on pa je rekel: »Ti nisi nič drugega, razen okrvavljen prst in na Allahovi poti se ti je to zgodilo.« (Muttefekun alejh)

3. NJEGOVA ISKRENOST

Allahov poslanec (ﷺ) je bil iskren v vseh svojih zadevah in stvareh, tako kot mu je to ukazal Vzvišeni Allah. Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Moje molitve, moji obredi, moje življenje in moja smrt so resnično posvečeni Allahu, Gospodarju vseh svetov, ki mu nič in nihče ni enak. Tako mi je zapovedano in jaz sem prvi musliman!"** (Poglavje El-En'am (Živina) 162. in 163. verz)

Lepo vedenje in druženje: Ko je bila njegova soproga Aiša (naj bo Allah z njo zadovoljen) vprašana o njegovem vedenju, je dejala: »Njegovo vedenje je bil Kur'an.« (Navaja imam Ahmed v Musnedu, navajanje je verodostojno)

Pomen tega navajanja (hadisa) je, da je Poslanec (ﷺ) ukazoval tisto, kar je ukazano s Kur'anom in prepovedoval tisto, kar se s Kur'anom prepoveduje, delal je in se odlikoval po odlikah, ki so omenjene v njem (Kur'anu), opuščal pa je vse tisto, kar je prepovedano in pohujšano bodisi javno ali tajno. In to ni nenavadno, saj on (ﷺ) pravi: »Resnično sem poslan, da izpopolnim plemenite in lepe lastnosti pri ljudeh.« (Sahihu Muslim)

4. VZVIŠENI ALLAH GA JE OPISAL Z BESEDAMI:

»Ti si, resnično, veličastnega značaja (karakterja).« (El-Kalem (Pero) 4. verz)

Enes ibn Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: Služil sem Allahovega poslanca (ﷺ) deset let, ponoči in podnevi,

v hiši in na potovanju. Vedel sem njegovo stanje in njegove okoliščine. Allahov poslanec (ﷺ) je bil najboljši človek po značaju. (Muttefekun alejh)

Prav tako pravi: »Allahov glasnik (ﷺ) ni zmerjal, ni bil nesramen i ni preklinjal. Ko bi hotel nekoga med nami pograjati, on bi samo dejal – Kaj mu je, čelo naj se mu zapraši!« (Sahihul-Buhari)

5. NJEGOVA VZGOJA

Od Sehla ibn Sa'da, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je ob neki priložnosti Allahovemu poslancu (ﷺ) prinesena neka pijača in on se je napil, na njegovi desni strani je bil deček, na njegovi levi strani pa starejši ljudje, on je dečku dejal: »Ali mi dovoliš, da dam piti tistim tam?« Deček je dejal: »Ne, pri Allahu, ne bom svoj delež od tebe izenačil z nobenim!« On (pripovedovalec) pravi, da mu je potem on (ﷺ) dal posodo za pitje v njegovo roko. (Muttefekun alejh)

6. LJUBEZEN DO POMIRITVE

Od Sehla ibn Sa'da, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: Prebivalci mesta Kuba so se skregali, do te mere, da so se obmetavali s kamni, Allahov poslanec (ﷺ) je bil o tem obveščten in je dejal: »Pojdite z nami, da jih pomirimo.« (Sahihul-Buhari)

7. UKAZOVANJE DOBREGA IN ODVRAČANJE OD ZLEGA

Prenaša se od Abd Allaha ibn Abbasa, naj bo Allah z njima zadovoljen, da je Allahov poslanec (ﷺ) videl na roki nekega človeka zlat prstan. Takoj mu ga je vzel in ga vrgel govoreč: » Nekateri med vami namerno vzamejo ognjeno žerjavico in jo dajejo v svojo roko.« Potem, ko je Allahov poslanec (ﷺ) odšel, je rečeno temu človeku: » Vzemi ga in se okoristi z njim.« On pa je dejal: »Ne, pri Allahu, nikoli ga ne bom vzel potem, ko ga je Allahov poslanec (ﷺ) odvrigel!« (Sahih Muslim)

8. LJUBEZEN DO ČISTOSTI

Prenaša se od Muhadžira bin Kunfuza, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je on prišel k Allahovemu glasniku (ﷺ), ko je on opravljal malo potrebo. On ga je pozdravil (s selamom), on pa mu ni odzdravil, vse dokler ni opravil vudu (obredno pranje delov telesa), se mu opravičil in dejal: »Resnično preziram omenjanje imena Vzvišenega Allahovega, razen ko sem čist (od nečistoče) ali je rekel pod obredno čistočo.« (Sunen Ebi Davud)

9. ČUVANJE JEZIKA

Abd Allah ibn Ebi Evfa je dejal: »Allahov poslanec (ﷺ) je veliko omenjal Vzvišenega Allaha in zmanjševal razvedrilo (šalo, zabavo, humor), podaljševal bi molitev in skrajševal

pridigo in nikoli ni zavračal (niti bil prevzet), da pomaga vdovi in potrebnemu (revežu).« (Sunen En-Nisai, šejh Al-Albani meni, da je verodostojen v Sahihul-Džami'u: 5005)

10. VELIKO JE BIL POSVEČEN BOGOSLUŽJU

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi, da je Allahov glasnik (ﷺ) toliko molili (klanjaj) po noči, da bi mu njegova stopala otekla, ona pa je rekla: »O Allahov poslanec, zakaj vse to počneš! Allah pa ti je odpustil vse grehe, ki si jih naredil in tiste, ki jih boš naredil!« On (ﷺ) pa je dejal: »Mar ne želim biti zahvalen suženj?« (Muttefekun alejhi)

11. NEŽNOST IN BLAGOST (DOBROSRCNOST)

Od Ebu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: Tufejl bin Amr Ed-Devs in njegovi prijatelji so prišli k Allahovemu glasniku (ﷺ) in rekli: » O Allahov poslanec, resnično se je pleme Devs prevzelo in zavrnilo islam, zaprosi Allaha (z molitvijo) proti njim.« Nekdo je rekel: 'Uničeno je pleme Devs!' Allahov glasnik (ﷺ) pa je rekel: »Moj Allah, napoti Devs in jih pripelji k meni.« (Muttefekun alejh)

12. LEPOTA VIDEZA

Od Berra bnu Azib, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: »Allahov glasnik (ﷺ) je bil povprečne višine, širokih ramen, njegovi lasje bi segali do ušesne mečice, videl

sem ga v rdečem ogrinjalu. Nikoli nisem videl nekoga lepšega od njega.« (Muttefekun alejh)

13. ODREKANJE OD TEGA SVETA

Od Abd Allaha bin Mesuda, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: Allahov poslanec (ﷺ) je spal na preprogi (spleteni iz palmine listov) in ko je vstal, se je videla njena sled na njegovem boku. Rekli smo: »O Allahov poslanec, da ti naredimo postlano ležišče (nekaj, da se lahko nasloniš nanj in svoj hrbet nasloniš nanj)!« On pa je dejal: »Kar se mene tiče in tega sveta, sem jaz na njemu kot jezdec, ki se je zadržal v senci izpod drevesa, potem odide in ga zapusti.« (Sunen Et-Tirmizij – Al-Albani meni, da je navajanje verodostojno v Sahihu Sunena Et-Tirmizija)

Od Amra bnu El-Harisa, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: »Ko je umrl Allahov poslanec (ﷺ), za seboj ni zapustil niti dinarja (zlatnika) niti dirhema (srebrnjaka) sužnja niti sužnje, niti kaj drugega, razen mezga El-Bejda, svoje orožje in košček zemlje, ki jo je zapustil kot miloščino (za potrebne ljudi).«
(Sahihul-Buhari)

14. NESEBIČNOST

Od Sehla ibn Sa'da, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je rekel: Neka ženska je prišla z burdo (ogrinjalom). Sa'd je vprašal (ostale): 'Ali veste kaj je burda?' Rečeno mu je: 'Da, to

je obleka (ki pokriva celotno telo) na novo stkana.' Ona je dejala: 'O Allahov poslanec, jaz sem to zares stkala s svojimi rokami, da bi te z njo ogrnila.' Allahov glasnik (ﷺ) jo je vzela, ker jo je potreboval, potem pa je odšel k njim, to pa je bilo njegovo ogrinjalo. Nekdo med ljudmi je dejal: 'Obleci me z njo.' On (ﷺ) pa je dejal: 'Dobro.' Allahov glasnik (ﷺ) se je nato vsedel v mestu sedenja, potem se vrnil, zavel ogrinjalo ter ga poslal k njemu. Ljudje so mu rekli: 'Nisi dobro naredil, ko si iskal to (ogrinjalo) od njega, vedel pa si, da on ne zavrne tistega, ki nekaj zaprosi!' Človek je dejal: 'Prisežem pri Allahu, nisam zaprosil to (ogrinjalo) od njega, razen, da bo to moja mrliška obleka, v dnevnu, ko bom umrl.' Sehl nato pravi, da mu je to ogrinjalo bila zares mrliška obleka. (Sahihul-Buhari)

15. MOČ VEROVANJA IN ZANAŠANJE NA ALLAHA

Od Ebu Bekra Es-Siddika (Iskrenega), naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: »Gledal sem v stopala mnogobožcev, ki so bili nad našimi glavami, ko smo bili v votlini, in sem rekel – O Allahov poslanec! Če bi samo eden med njimi pogledal v svoja stopala, bi mi bili vidni, pod njegovimi stopali.« On (ﷺ) je rekel: »O Ebu Bekr, kaj meniš o dveh, s katerima je Allah tretji?« (Muttefekun alejh)

16. NEŽNOST IN LJUBEZNIVOST

Od Abu Katade, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: »Allahov poslanec (ﷺ) je prišel k nam, Umama

bint (hčerka) Ebu Asa pa je bila na njegovem ramenu. On je molil in ko se je v molitvi priklonil, bi jo spustil, ko pa bi se dvignil (iz prikloga), bi tudi njo vzdignil.« (Muttefekun alejh)

17. OLAJŠEVANJE

Od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je dejal: Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: »Resnično, ko začnem moliti si zaželim podaljšati molitev in ko slišim jok otroka, skrajšam in olajšam mojo molitev, ker vem hudo skrb in ljubezen njegove matere ob njegovem joku.« (Navaja ga El-Buhari)

18. BOGABOJEČNOST IN POBOŽNOST

Ebu Hurejra, naj bo Allah z njim zadovoljen, prenaša, da je Allahov glasnik (ﷺ) rekel: »Včasih se vrnem k svoji družini in najdem datelj, ki je padel na mojo posteljo. Dvignem ga, da bi ga pojedel, nato ga odvržem, boječ se, da je to morda miloščina.« (Muttefekun alejh – njemu (ﷺ) je namreč bilo prepovedano, da je miloščino)

19. DAJANJE (OD IMETJA) POTREBNIM

Prenaša se od Enesa bin Malika, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je pripovedoval: Ko bi nekdo zaprosil od Allahovega poslanca (ﷺ) neko stvar od koristi tega sveta v zameno, da sprejme islam, bi mu on (ﷺ) to dal. K njemu je prišel neki človek, on (ﷺ) pa bi mu dal čredo ovac, katere so izpolnile prostor med dvema hriboma. Ta človek se je vrnil k

svojemu ljudstvu in dejal: »O, ljudje, sprejmite islam, zares Muhammed daje (od imetja) ne boječ se revščine.« (Sahihu Muslim)

20. LJUBEZEN DO SODELOVANJA

Ko je bila Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, vprašana: 'Kaj je imel navado početi Allahov glasnik (ﷺ) v njegovi hiši?', je ona dejala: »Pomagal je svoji družini (v njihovih opravilih), ko pa je nastopil čas za molitev, je odšel na molitev.« (Sahihul-Buhari)

Bera' bnu Azib, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: Videl sem Allahovega glasnika (ﷺ) v dnevu na Hendeku, kako prenaša zemljo tako, da so mu se celo njegove dlake na prsih zaprašile. Tam je bil neki človek, ki je veliko citiral poezijo v redžzu (vrsta metruma arabske pesmi) Abd Allaha ibn Revahe, pri citiranju je povzdignil svoj glas in citiral:

*Naš Allah, če Tebe ne bi bilo, mi ne bi bili napoteni,
ne bi dajali miloščine in ne molili,
spusti na nas umirjenost in utrdi naše noge ob srečanju s
sovražnikom,
oni so resnično nam krivico storili,
ko želijo skušnjavo, mi ta skušnjavo zavržemo.*

(Mutefekun alejh)

21. ISKRENOST

Njegova žena, Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, o njemu (ﷺ) pravi: Lastnost, ki jo je Allahov poslanec (ﷺ) najbolj preziral, je bila laž. Neki človek je govoril v prisotnosti Allahovega poslanca (ﷺ) in se zlagal. On (ﷺ) se ni mogel pomiriti s tem, vse dokler se on ni pokesal.« (Sunen Et-Tirmizi, Al- Albani meni, da je hadis verodostojen v " Sahiha" 2052.)

O njegovi iskrenosti pričajo tudi njegovi sovražniki, Ebu Džehl, ki je bil eden izmed njegovih najhujših sovražnikov, mu je nekega dne dejal: »O Muhammed, jaz ne pravim, da si ti lažnivec, ampak se ne strinjam s tabo v tistim, s čimer si prišel in v kaj pozivaš.« In Vzvišeni Allah je takrat razodel: **Vemo, da te žalosti to, kar pravijo. Resnično oni ne trdijo, da lažeš, temveč neverniki zanikajo Allahove ajete.** (Poglavje Al-An'am (Živina) 33. verz)

22. SPOŠTOVANJE ALLAHOVIH SVETIH ZAPOVEDI

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi: »Allahov glasnik (ﷺ) ni nikoli izbiral med dvema stvarmi, da ne bi izbral tisto lažjo, razen, ko je to greh, če pa bi bil to greh, bi bil on najbolj oddaljen od te stvari. Prisežem pri Allahu, da se on (ﷺ) ni nikoli maščeval zaradi sebe, ko mu se je to zgodilo, vse dokler niso bile kršene Allahove svete zapovedi in bi se maščeval zaradi Vzvišenega Allaha.« (Muttefekun alejhi)

23. VEDRINA I NASMEJANOST OBRAZA

Abd Allah bin El-Haris pravi: »Nisem videl nikogar, da je bil tako pogosto nasmejan od Allahovega poslanca (ﷺ).«
(Sunen Et-Tirmizi)

24. ZAUPANJE IN IZPOLNJEVANJE OBLJUBE

Njegovo zaupanje je bilo od posebne, edinstvene vrste. Prebivalci Meke so pokazali odprto sovraštvo do njega, ko je javno začel pozivati v islam, njega in njegove slednike so zatirali. Kljub sovraštvu, ki je bilo med njimi in njim, so oni pri njemu shranjevali in mu zaupali svoje (dragocene) stvari. Zaupanje, ki ga je užival, je doseglo vrhunec, ko so ga (ﷺ) prisilili, da emigrira v Medino, potem ko je doživel, tisto kar je doživel od neprijetnosti. Svojemu bratrancu Aliju, naj bo Allah z njim zadovoljen, je ukazal naj zaostane (počaka) s selitvijo v Medino tri dni, zato da vrne tiste stvari, ki so bile shranjene in zaupane Allahovemu poslanecu (ﷺ) tistim, ki jim pripada. (Siretu ibn Hišam 3/11)

Prav tako je primer, ko gre za izpolnjevanje njegovega ugovora (pogodbe). Ko je Allahov poslanec (ﷺ) sklepal pogodbo s Suhejlom bin Amrom v dnevu Hudejbije, zaradi premirja na določen čas, in med pogoji, ki jih je postavil Suhejl bnu Amr je bilo, da je on rekel: »Vsak moški, ki pride k tebe od nas, pa čeprav je na tvoji veri, ga boš vrnil k nam in boš osvobodil pot med nami in njim.« Suhejl je zavrnil sklenitev pogodbe, razen pod tem pogojem. Verniki so to prezirali, to jim

je predstavljalo težavo in so mu prigovarjali glede tega. Potem, ko je Suhejl bnu Amr zavrnil skenitev pogodbe z Allahovim poslancem (ﷺ), razen pod tem pogojem, je prišel omahujoč v verigah Ebu Džendel ibn Suhejl ibn Amr, ki je prišel z zgornje strani Meke in se vrgel med muslimane. Suhejl bnu Amr, oče Ebu Džendela je rekel: 'Muhammed! To je prvi na katerega si se ti obvezal, da ga boš vrnil k meni!« Takrat je glasnik vere (ﷺ) dejal: »Nismo še zaključili s pogodbo.« - pri Bogu – je rekel Suhejl – s tabo se potem nisem ničesar tudi dogovoril! »Pusti mi ga«, je rekel Allahov glasnik (ﷺ). – Jaz ti ga ne bom pustil – je rekel Suhejl. Takrat je Ebu Džendel dejal: - O muslimani, mar bom vrnjen mnogobožcem, prišel pa sem kot musliman!? Mar ne veste, kaj vse sem doživel? Zaradi Allaha sem bil kaznovan s hudo kaznijo!« Allahov poslanec (ﷺ) pa ga je vrnil Suhejlu in izpolnil dogovor. (Sahihul-Buhari)

Allahov poslanec (ﷺ) je dejal Ebu Džendelu: »Bodi potrpežljiv in upaj na Allahovo nagrado, Allah bo tebi in tistim, ki so s tabo zatirani dal izhod in tolažbo. Mi smo sklenili premirje s tem narodom in med nami in njimi obstaja sporazum, ki ga mi ne bomo prelomili.« (Musned imam Ahmed)

Potem se je Allahov glasnik (ﷺ) vrnil v Medino. Nato mu je prišel Ebu Besir, človek iz plemena Kurejš, bil pa je musliman, toda Kurejši so poslali dva človeka, naj ga poiščejo. Oni so rekli (Poslancu ﷺ): »Drži se obljube, ki so jo nam dal!« In on

() jim ga je predal.

25. POGUMNOST IN NEOMAJNOST

Ali, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: »Lahko si me videl v dnevu (boja) na Bedru, mi pa iščemo zavetje pri Allahovem glasniku () , on pa je bil najbližje sovražniku, bil pa je takrat najpogumnejši med ljudmi v silovitosti (boja).«

(Musned imami Ahmeda)

Ko pa gre za njegovo pogumnost izven vojaških spopadov, Enes bnu Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi o njem: » Allahov glasnik () je bil najboljši in najpogumnejši človek! V eni noči so se prebivalci Medine prestrašili, ena skupina je odšla v smeri tega strašnega glasu. Spotoma so srečali Allahovega glasnika () , ki je že odkril in preveril novico (o tem glasu), jahal pa je neosedlanega konja Ebu Talhe, okrog vratu pa je imel obešeno sabljo, rekel je: »Ne bojte se, ne bojte se!« Enes potem pravi: »Videli smo ga zelo hitrega ali je rekel 'on je zares tekač'.«

(Muttefekun alejh)

To pomeni, da je imel konja, prebivalci Medine pa so slišali neki glas in so prestrašeni odšli pogledati za kaj gre. Potem so srečali Allahovega poslanca () , kako sam prihaja iz smeri, odkod so slišali ta glas. On jih je pomirjeval na neosedlanem konju. Situacija je zahtevala hitro reagiranje, sabljo pa je imel, ker bi jo lahko uporabil ob potrebi. Obvestil jih je, da je konj, na katerem je jahal, bil zelo hiter in ni čakal ljudi, da bi se mu pridružili in pogledali za kaj gre.

V bitki na Uhudu se je Allahov glasnik (ﷺ) posvetoval s svojimi prijatelji, naj bo Allah z njimi zadovoljen, njihovo mnenje je prevladalo, ker so bili za boj. Poslanec (ﷺ) je imel drugačno mnenje glede tega, toda sprejel je njihovo mnenje (posvetovanje). Njegovi prijatelji so se potem pokesali glede tega, ker je njegova (ﷺ) želja bila drugačna. Ensarji (pomagači) so rekli - sprejmimo mnenje Allahovega poslanca - tako so odšli k njemu in rekli: » O Allahov glasnik, sprejemamo tvoje mnenje.« On (ﷺ) pa je dejal: »Ni spodobno Allahovemu glasniku, da odstopi od boja, potem ko obleče bojni oklep.«

(Musned imama Ahmeda, Al-Albani meni, da je hadis vjerodostojen v zbirki "As-Sahihah: 1100)

26. DAREŽLJIVOST I DOBROTA

Abd Allah bin Abbas, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: »Allahov poslanec (ﷺ) je bil najbolj darežljiv med ljudmi. Najbolj darežljiv pa je bil v ramadanu, ko se je angel Gabrijel sestajal z njim. Gabrijel se je sestajal z njim vsako noč v ramadanu, ko je skupaj z njim citiral Kur'an. Allahov poslanec (ﷺ) bi bil, po sestajanju z njim, bolj darežljiv od vetra, ki nosi plodovit dež. « (Muttefekun alejh)

Ebu Zerr, naj bo Allah z njim zadovoljen, pripoveduje: - Ko sem se sprehajal z Allahovim glasnikom (ﷺ) po neki ulici v Medini in sva se usmerila protu Uhudu, je on dejal: »Ne bi želel, da imam zlata v obsegu planine Uhud in da pri meni ostane od tega niti en dinar več kot tri dni, razen dinar, ki bi ga

čuval za odplačevanje dolga in ga razdelim ljudem tako in tako«, pokazujoč desno, levo in za njim. (Sahihul-Buhari)

Džabir bnu Abd Allah, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: »Allahov glasnik (ﷺ) ni nikoli zavrnil tistega, ki bi od njega nekaj zaprosil.« (Muttefekun alejh)

27. SRAMEŽLJIVOST

Ebu Seid El-Hudrij, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: »Allahov glasnik (ﷺ) je bil bolj sramežljiv od device v njeni (intimni, skriti) sobi. Ko bi videl nekaj, kar mu ne bi bilo všeč, mi bi to vedeli po njegovem obrazu.« (Muttefekun alejhi)

28. SKROMNOST (PONIŽNOST)

Allahov poslanec (ﷺ) je bil najbolj skromen človek. Ko je vstopil v molilnico, ga ne bi razlikovali med njegovimi prijatelji, zaradi njegove velike skromnosti. Enes bnu Malik pravi: Ko smo sedeli v dvorišču mošeje z Allahovim glasnikom (ﷺ) je vstopil človek na kameli. Stopil je s kamele in jo zvezal za (steber) mošeje, nato je vprašal: »Kdo med vami je Muhammed?« Allahov glasnik (ﷺ) je bil naslonjen med svojimi prijatelji. Mi smo rekli: »Ta beli človek, ki je naslonjen /.../.«

(Sahihul-Buhari) Zato, ker se on (ﷺ) ni razlikoval od svojih prijateljev niti od tistih, ki sedijo z njim.

Njemu (ﷺ) ni bilo odvratno niti ošabno, da gre s siromakom, slabim ali nekom, ki ima neko potrebo, vse dokler jim ni izpolnil to njihovo potrebo. Prenaša se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je neka ženska, od prebivalcev Medine, bila malo motenega uma in je rekla: »Allahov poslanec, potrebujem te za nekaj!« On (ﷺ) je rekel: »O mati tega in tega, poglej in si izberi neko ulico, tako da ti izpolim tvojo potrebo.« Potem se je z njo ločil (poleg poti), vse dokler ni končal z izpolnjevanjem njene potrebe. (Sahihu Muslim)

29. MILOST IN SOČUTNOST

Prenaša se od Ebu Mes'uda el-Ensarija, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je pripovedoval: Neki človek je prišel h Allahovemu glasniku (ﷺ) in dejal: 'Prisežem pri Allahu, jaz resnično zamujam z jutranjo molitvijo, zaradi imama (oseba, ki vodi molitev), ki zavlačuje v molitvi.' Ebu Mes'ud potem nadaljuje: Nikoli prej nisem videl Allahovega poslanca (ﷺ) bolj jeznega, ko je posvetoval nekoga, kot takrat. Dejal je: 'O ljudje, med vami so zares tisti, ki skupino (v molitvi) razganjajo; tisti, ki vodi molitev, naj skrajša molitev, ker so med vami starejši, slabi in tisti, ki imajo neko potrebo!' (Sahihul-Buhari in Muslim)

Usame bin Zejd pripoveduje: Ko smo bili pri Allahovem glasniku (ﷺ) je prišel sel ene izmed njegovih hčera ter ga poklical naj pride k njej, ker njen sin umira. Allahov glasnik (

(ﷺ) mu je rekel: 'Vrni se k njej in jo obvesti, da Allahu pripada vse, kar vzame in vse, kar podari in pri Njemu je vse do določenega časa, ukaži ji naj bo potrpežljiva in pričakuje nagrado (za to pri Allahu).' Potem je ona ponovno poslala sla, zakljinajoč se, naj on pride k njej. Takrat je vstal Allahov glasnik (ﷺ) z njim pa je vstal Sa'd ibn Ubade in Muaz ibn Džebel ter so se odpravili k njej. Otrok je dan Allahovemu glasniku (ﷺ), njegova duša pa je hropela, kot da je v mehu vode, takrat je on zajokal. Sa'd mu je rekel: 'O Allahov poslanec, kaj je to?' On pa je dejal: »To je milost, ki jo Allah da v srca Njegovih služabnikov, resnično se Allah usmili od svojih sužnjev usmiljenim.« (Sahihul-Buhari in Muslim)

30. BLAGOST IN ODPUŠČANJE

Prenaša se od Enesa bin Malika, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je dejal: Hodil sem z Allahovim glasnikom (ﷺ), on pa je imel na sebi nedžransko ogrinjalo (plašč) z zelo grobimi robovi, neki beduin ga je dohitel in tako močno povlekel za ogrinjalo, da sem videl sledi njegovih robov na vratu glasnika vere (ﷺ), potem je rekel: »O Muhammed! Ukaži, naj mi dajo od Allahovega premoženja, ki je pri tebi!« On (ﷺ) se je obrnil k njemu, se nasmejalo in ukazal naj mu dajo. (Sahih)

Prav tako je od primerov njegove (ﷺ) blagosti pripoved (hadis) od Zejda bin Seane, ki je bil Judovski duhovnik. On je namreč posodil Allahovemu glasniku (ﷺ) določen znesek,

njemu (ﷺ) pa je bil potreben, za tiste, katerih srca je potrebno pridobiti. Zejd pripoveduje:

Dva ali tri dni pred iztekom roka vračanja dolga je Allahov poslanec (ﷺ) odšel na pogrebno molitev enemu izmed Ensarjev, z njim so bili Ebu Bekr, Omer, Osman in skupina njegovih prijateljev. Po pogrebni molitvi je on (ﷺ) prišel do enega zidu in se usedel zdraven njega. Povlekel sem ga za robove njegove obleke (dolge srajce), ga jezno pogledal in rekel – Mar mi ne boš vrnil mojo pravico, o Muhammed!? Prisežem pri Bogu, nisem vedel, da vi sinovi Abdul Muttaliba zavlačujete z vračanjem dolga, čeprav vas poznam iz medsebojnega druženja! Zejd nadaljuje in pravi: Pogledal sem Omerja bin el-Hattaba, ki je prevračal z očmi, kot zaokroženi tir zaradi jeze, streljal me je s pogledom in rekel: ‘O Allahov sovražnik! Mar Allahovemu poslancu govoriš to, kar slišim in delaš to, kar vidim?! Prisežem pri Tistem, ki ga je poslal z resnico, če se ne bi bal, da bom zapustil njegov ukaz in njegovo napotitev, bi ti presekal vrat s to mojo sabljo!’ Poslanec (ﷺ) je umirjeno in brez naglice gledal v Omerja in potem dejal: ‘O Omer, meni in njemu je bilo potrebno nekaj drugega in ne to. Meni, da ukažeš, naj lepo vrnem (dolg), njemu pa, da ukažeš lep način iskanja svoje pravice (dolga). O Omer, pojdi z njim in mu daj njegovo pravico in dodaj poleg tega še 20 sa’ov⁷ kot nadomestilo, ker si ga prestrašil.’ Zejd pravi (v nadaljevanju): Z mano je odšel Omer in mi vrnil moj dolg ter povečal 20 sa’ov dateljev, jaz pa sem ga vprašal:’ Kakšno je to povečanje?’ On

⁷ V arab. jeziku sa’a, ki znaša 4 mudde, 1 mudd pa je približno dvakrat toliko, kolikor se lahko zajame žita v levo in desno prgišče (dlani). Nekje med 2 in 4 kg (opomba prevajalca).

je odvrnil: ‘ Allahov poslanec (ﷺ) mi je ukazal, da ti povečam, kot nadomestilo , ker sem te prestrašil.’ Vprašal sem ga: ‘O Omer, ali me poznaš?’ On je odvrnil: ‘Ne. In kdo si ti?’ Dejal sem: ‘Jaz sem Zejd bnu Sa’neh.’ On je rekel: ‘Rabin?’ Dejal sem: ‘Da. Rabin (judovski duhovnik),’ On ga je potem vprašal: ‘‘Kaj te je privedlo do tega, da si Allahovemu poslancu (ﷺ) naredil to, kar si naredil in rekel to, kar si rekel?’’ Zejd je dejal: ‘‘O Omer, vse znake poslanstva (vere) sem opazil na njegovem obrazu, ko sem ga pogledal, razen dveh stvari, ki jih nisem preveril: njegova prizanesljivost presega njegovo jezo in osornost do njega samo povečuje njegovo prizanesljivost. To sem preveril pri njem. O Omer, jaz te vzamem za pričo, da sem zadovoljen, da bo Allah moj Gospodar, islam moja vera in Muhammed (ﷺ) moj poslanec. O Omer, jaz te vzamem za pričo, da je polovica mojega premoženja, jaz pa sem najbogatejši Jud v Medini, miloščina za slednike (ummet) Muhammeda (ﷺ).’’ Omer je rekel: ‘Ali pa samo za nekatere med njimi, ker vsem ne moreš pomagati.’ Dejal sem: ‘Ali pa za nekatere med njimi,’ Omer in Zejd sta se vrnila k Allahovemu poslancu (ﷺ), kjer je Zejd izgovoril: ‘‘Pričam, da ni drugega boga razen Allaha in da je Muhammed, Njegov suženj in Njegov poslanec.’’ Tako je Zejd verjel v Muhammeda (ﷺ), pomagal ga je s svojim premoženjem, z njim sodeloval v mnogih bitkah in potem poginil v bitki na Tebuku v jurišu, naj mu se Vzvišeni Allah usmili. (Sahihu Ibn Hibban)

Mogoče je največji in najboljši primer njegovega (ﷺ) odpuščanja se zgodil, ko je vstopil in osvobodil Meko, zbral je njene prebivalce, ki so ga na različne načine zatirali in

vznemirjali ter bili vzrok njegovega izgnanstva iz Meke. Ko so se zbrali v mošaji jim je rekel: “Kaj mislite, da bom storil z vami?” Oni so rekli: “Samo dobro, ti si plemeniti brat in sin plemenitega brata.” On pa jim je dejal: “ Pojdite, vi ste svobodni!” (Sunenul-Kubra Bejheki, navaja ga tudi Et-Tirmizi)

31. POTRPEŽLJIVOST

Allahov poslanec (ﷺ) je bil najboljši primer glede potrpežljivosti. Pred poslanstvom je potrpežljivo prenašal čaščenje kipov in ostalih (slabih) dejanj svojega naroda, po javnem oznanjanju svojega poslanstva je bil potrepežljiv na različnih vrstah nadlegovanja svojega ljudstva prvo v Meki in potem v Medini s strani hinavcev. Bil je najboljši primer potrpežljivosti, ko je izgubil svoje najdražje osebe. Že v času njegovega življanja mu je umrla njegova soproga Hadidža in vsi otroci razen Fatime. Umrl je njegov stric Ebu Talib in Hamza, naj bo Allah z njim zadovoljen. V vseh teh situacijah je bil potrpežljiv, upajoč na nagrado pri Vzvišenem Allahu. Enes bnu Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, pripoveduje: Vstopili smo z Allahovim poslancem (ﷺ) k Ebu Sejfu el-Kajnu, možu dojlje Ibrahima (sina Poslanca ﷺ), Allahov poslanec (ﷺ) je vzel Ibrahima v naročje, ga poljubil in povohal. Ko smo potem ponovno vstopili, je Ibrahim vzdihoval pred smrt, oči Allahovega poslanca (ﷺ) pa so zasolzile. Takrat mu je Abdurrahman ibn Avf, naj bo Allah z njim zadovoljen, dejal: “In ti Allahov poslanec (jočeš!)” On (ﷺ)

pa mu je rekel: “O sin Avfa, resnično je to milost.” Potem so sledile še druge solze, Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: “Oko solzi, srce se žalosti, mi pa ne govorimo, razen tisto, s čimer je zadovoljen naš Gospodar. O Ibrahim, mi se resnično ločujemo (poslavljam) od tebe ožaloščeni.” (Sahihul-Buhari)

32. PRAVICA IN PRAVIČNOST

Allahov poslanec (ﷺ) je bil pravičen v vseh stvareh svojega življenja v prakticanju Allahovega zakona. Prenaša se od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, da je dejala: Kurejši so bili v skrbeh zaradi neke ženske iz plemena Mahzum, ki je nekaj ukradla in so rekli: Kdo se bo zavzel za njo pri Allahovem poslancu?' Rekli so: 'In kdo bi si to drznil, razen Usame bin Zejd, miljenca Allahovega poslanca?' Usame mu je to rekel, Allahov poslanec (ﷺ) pa mu je glede tega dejal: 'Mar ti posreduješ, da se ne izvrši ena od Allahovih kazni!?' Potem je Poslanec (ﷺ) vstal na noge in začel pridigati in je med drugim rekel: "Resnično so stradali, tisti ki so bili pred vami, zaradi tega, ker so oni, ko bi ukradel med njimi neki uglednik, ga pustili nekaznovanega, ko pa bi ukradel neki slabič (neuglednik), bi nad njim izvršili kaznovanje. Prisegam pri Allahu, če bi Fatima, hčerka Muhammeda, ukradla, bi ji jaz zagotovo odsekal roko."(Muttefekun alejh)

33. PRAVIČNOST TUDI DO SAMEGA SEBE

Usejd bnu Hudajr, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: » Ko je neki človek od Ensarjev pripovedoval ljudem in se je v govoru šalil, ga je v tem času Allahov glasnik (ﷺ) vbodel z leseno paličico (ali temu podobno), ki jo je imel v roki v njegov bok. On je rekel: 'Dovoli in omogoči mi, da se ti maščujem (da ti to povrnem).' On (ﷺ) je dejal: 'Vrni mi z isto mero.' On je dejal: ' Ti imaš srajco na sebi, jaz pa nimam srajce.' Potem je Allahov glasnik (ﷺ) dvignil svojo srajco, on pa ga je objel (izpod pazuha do boka), začel poljubljati njegov trebuh in dejal: ' O Allahov poslanec, to je tisto, kar sem želel.'« (Sunen Ebu Davud)

34. STRAH PRED ALLAHOM

Allahov poslanec (ﷺ) se je od vseh ljudi najbolj bal Vzvišenega Allaha in imel od vseh njih največje stahospoštovanje do Njega. Ibn Mes'ud, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi, da mu je Allahov glasnik (ﷺ) dejal: »Recitiraj mi Kur'an.« On pa ga je (začudeno) vprašal: »Mar tebi, o Allahov poslanec, naj recitiram Kur'an, on pa se tebi razodeva?« On (ﷺ) je dejal: »Da.« On mu je potem recital iz poglavja En-Nisa (Ženske), vse dokler ni prišel do verza: **Kako pa bo, ko bomo iz vsakega naroda privedli pričo in privedemo tudi tebe, da pričaš o teh?** Takrat mu je on (ﷺ) dejal: »Dovolj je.« On se je obrnil proti njemu, njegove (ﷺ) oči pa so bile polne solz.« (Muttefekun alejh)

Prenaša se od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, da je rekla: Ko bi Allahov glasnik (ﷺ) videl oblak na nebu, bi vstopal

in izstopal, prihajal in odhajal (iz hiše), njegova barva obraza bi se spremenila, ko pa bi dež padel, bi ta skrb prenehala. Ona ga je glede tega seznanila. Allahov glasnik (ﷺ) pa je dejal: »Kaj veš, mogoče je tako, kot je dejal narod (Ad): **In ko so na obzorju zagledali bližajoči se oblak, so zaklicali: »Ta oblak nam prinaša dež!« »Ne, to je tisto, kar ste priklicali - veter, ki vam prinaša hudo trpljenje.** (El-Ahkaf (Peščene sipine), 24. verz) (Muttefekun alejh)

35. ZADOVOLJSTVO IN BOGASTVO DUŠE

Omer bnu el-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: Vstopil sem k Allahovemu poslancu (ﷺ), ki je sedel naslonjen na ležaju iz palminih vlaken, med njim in tem ležajem pa ni bilo ničesar, pod glavo je imel vzglavnik od kože napolnjen s palminimi listi. Pri njegovih nogah so bili stisnjeni plodovi mimoze (vrste arabske akacije, ki se je uporabljala za strojenje) pri glavi pa je imel obešeno kožo, ki ni bila strojena. Videl sem sledi tega ležaja na njegovem boku in sem zajokal. On pa me je vprašal: »Kaj te je razjokalo?« Odgovoril sem: »Bizantinski cesar in perzijski vladar živita v razkošju in izobilju (kljub njihovemu neverovanju) ti pa, Allahov poslanec, živiš tako!« Takrat je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: »Mar nisi zadovoljen, da njim pripada ta svet, nam pa onstranstvo?« (Muttefekun alejh)

36. ŽELEL JE VSEM LJUDEM DOBRO, CELO SVOJIM SOVRAŽNIKOM

Prenaša se, da je Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, soproga Allahovega glasnika (ﷺ) rekla: "Vprašala sem Allahovega glasnika (ﷺ) - Ali si imel težji dan od dneva Uhuda? Poslanec (ﷺ) pa je odgovoril: Da, Aiša, doživel sem od tvojega ljudstva (Kurejšev), tisto kar sem doživel, ampak najtežje, kar sem doživel, je bilo na dan Akabe. Tega dne sem se izpostavil Ibn Abd Jalilu bin Abdul-Kulali (iskal sem od njega, da mi da zaščito od napadanja in vznemirjanja Kurejšev, ko sem pozival ljudi v islam), on pa ni ugodil moji zahtevi. Odšel sem zaskrbljen, taval sem zbegano (ne vedoč kam grem). Nisem prišel k sebi, vse do mesta Karnu Sealib. Dvignil sem glavo, nad mano pa je bil oblak, ki me je prekrival. Pogledal sem ga, v njem pa je bil (angel) Gabrijel. Poklical me je in dejal:" Vzvišeni Allah je resnično slišal govor tvojega ljudstva, tisto kar so ti rekli in odgovorili. On ti pošilja angela gora, da mu ukažeš, tisto kar želiš, da stori z njimi." Potem me je poklical angel gora, me pozdravil z mirom (selamom) in dejal - Ukaži, kar hočeš. Če želiš bom združil nad njimi dve gori nad Meko? Allahov glasnik (ﷺ) pa je dejal: "Ne, ampak upam, da bo Allah dal, da iz njihovih hrbtenic pridejo tisti, ki bodo samo Njega častili in ne bodo vzeli ničesar za boga poleg Njega." (Muttefekun alejh)

Ibn Omar pravi: Ko je umrl Abd Allah bin Ubejj ibn Selul⁸, je prišel njegov sin Abd Allah k Allahovemu poslancu (

⁸ Vodja hinavcev, ki ni skoparil v naporu in trudu, da bi Allahovemu poslancu (ﷺ), ko je javno obznanil svojo misijo, delal težave, sodeloval je z Judi in mnogobožci v kovanju zarot z namenom odvrčanja

(ﷺ) in iskal od njega, naj mu da svojo srajco, ki bi bila mrliška obleka njegovemu očetu. On mu je dal srajcu, nato pa ga je zaprosil, naj mu (očetu) opravi pogrebno molitev, on (ﷺ) je vstal, da mu opravi pogrebno molitev. Potem je vstal Omer, povlekel za obleko Allahovega poslanca (ﷺ) in rekel: »O Allahov poslanec, mar mu boš opravil pogrebno molitev, Allah pa ti je to prepovedal?« Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: »Allah mi je dal na izbiro in rekel: Če zanje prosiš ali ne prosiš odpuščanja, četudi bi sedemdesetkrat prosil odpuščanje zanje in jaz bom molil še več kot sedemdesetkrat.« Omer je dejal: »On (umrli) je hinavec.« Allahov poslanec (ﷺ) je njemu opravil molitev, Vzvišeni Allah pa je razodel (verz) : In nikoli ne opravi molitve za nikogar od njih, ko umre, niti ne stoj ob njegovem grobu /.../ (At-Tavbah (Kesanje) 84. verz). « (Muttefekun alejh)

od islama in vznemirjanjem Mustafe (ﷺ). On je izmišljal razne laži, izostal v boju z Allahovim poslancem (ﷺ) v dnevu Uhuda in se vrnil s svojimi sledniki, v bitki s (plemenom) Benu Mustalikom je govoril: Če se vrnemo v Medino, bo zagotovo močnejši izgnal slabšega! (Beleži Hafil Bil-Mehazi)

O NJEGOVI (ﷺ) VZGOJI

1. NJEGOVA BLIŽINA IN DRUŽENJE S PRIJATELJI

Upamo, da nam bo to, kar navajamo, pomagalo, da najpopolnejše spoznamo njegovo (ﷺ) celotno življenje, tako privatno kot javno, ker je on (ﷺ) primer in vzor, ki se mora slediti v vseh stvareh. Džerir ibn Abd Allah pravi: “Odkar sem sprejel islam, mi Allahov glasnik (ﷺ) ni nikoli prepovedal vstop v njegovo hišo in me je vedno srečal nasmejanega obraza. Potožil sem se mu, da ne morem stabilno jahati, on pa je dal svojo dlan na moje prsi in dejal: “Moj Bog utrdi ga in ga naredi napotenim (na pravo pot) in tistim, ki bo napotil druge (na pravo pot).” (Muttefekun alejh)

Allahov poslanec (ﷺ) se je šalil in zabavljajal s svojimi prijatelji na primeren način. Enes bnu Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: » Poslanec (ﷺ) je bil najboljši človek v značaju (in vedenju). Jaz sem imel brata, ki so ga klicali Ebu Umejr, mislim, da je že bil prenehal z dojenjem. Ko bi Allahov poslanec (ﷺ) prihajal, bi mu dejal: 'O Ebu Umejr, kaj je storil Trobentarček⁹ (ime ptice v pomanj.) s katerim si se igral?'« (Muttefekun alejh)

Allahov poslanec (ﷺ) se v šali ni omejeval samo na besede, ampak se je šalil tudi v postopkih. Enes bin Malik

⁹ Trobentar ali latinsko *Bucanetes githagineus*, v Medini ga imenujejo tudi el-Bulbul v prevodu slavček. (opomba prevajalca)

pripoveduje, da je neki beduin iz puščave, ki se je imenoval Zahir bin Haram, prihajal in prinašal iz puščave darila Allahovemu glasniku (ﷺ), Allahov poslanec (ﷺ) pa bi mu vračal darila, ko se je odpravljaj nazaj v puščavo. Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: »Zahir je naša puščava in mi smo njegovo mesto.« Ko je Zahir na tržnici prodajal svoje stvari (ki jih je prinesel s seboj) mu je Allahov glasnik prišel s hrbtne strani in ga objel, on ga pa ni videl. Zahir je dejal: »Pusti me. Kdo je to?« Nato se je obrnil proti njemu in prepoznal, da je to Allahov glasnik (ﷺ), tako da je začel svoj hrbet (zaradi blagoslova) še bolj naslanjati na njegove (ﷺ) prsi. Allahov poslanec je rekel: » Kdo bo kupil tega sužnja?« Zahir pa je dejal: »Allahov poslanec, videl boš, da sem poceni (brez vrednosti).« On (ﷺ) pa mu je odvrnil: » Toda ti si pri Allahu dragocen.« (Sahihu Ibn Hibban)

Allahov poslanec (ﷺ) se je vedno posvetoval s svojimi prijatelji in sprejemal njihovo mišljenje v vseh zadevah, ki niso bile razodetje. Ebu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: »Nisem spoznal človeka, ki bi se več posvetoval in dogovarjal s svojimi prijatelji od Allahovega poslanca (ﷺ).« (Sunenu Tirmizi)

2. OBISKOVANJE BOLNEGA TAKO MUSLIMANA KOT TUDI NEMUSLIMANA

Allahov poslanec (ﷺ) je nepretrgoma spraševal in se zanimal za svoje prijatelje in ko bi slišal, da je nekdo med njimi bolan, bi on in tisti prijatelji, ki so bili z njim, takoj pohiteli, da

ga obiščejo. Svoje obiske bolnikov ni omejeval samo na muslimane, ampak je obiskoval tudi bolnike, ki niso muslimani. Prenaša se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je dejal: “Judovski deček je stregel Allahovega glasnika (ﷺ) in je zbolel. K njemu je prišel Allahov glasnik (ﷺ) na obisk, se vsedel zdraven njegove glave in rekel: ‘Sprejmi islam.’ Deček pa je pogledal proti svojemu očetu, ki je bil pri njemu, ta pa mu je dejal: ‘Poslušaj Ebul- Kasima (vzdevek Allahovega poslanca).’ In deček je sprejel islam, Allahov glasnik (ﷺ) pa je odšel in dejal: “Hvala Allahu, ki ga je rešil ognja (Pekla).” (Sahihul-Buhari)

3. ZAHVALJEVAL IN NAGRAJEVAL BI ZA NAREJENO DOBRODELNOST

Allahov poslanec (ﷺ) bi govoril: »Kdor išče od vas zaščito v imenu Allaha, ga zaščitite. Kdor od vas nekaj išče v imenu Allaha, mu to dajte. Kdor vas povabi, mu se odzovite. Kdor vam stori kako dobro dejanje, ga nagradite za to, če pa ne najdete ničesar, da bi ga nagradili, potem molite zanj, da bi vedeli, da ste mu povrnili na dobro dejanje. « (Sunen Ebu Davud)

Njegova soproga Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi o njemu (ﷺ): » Allahov poslanec (ﷺ) je sprejemal darila in nagrajeval za njih (povrnil, se oddolžil z istim ali boljšim darilom).« (Sahihul-Buhari)

4. LJUBEZEN DO VSEGA, KAR JE LEPO IN PRIJETNO

Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: »Nisem dotaknil ne svile in ne brokata, da je bolj nežna od (kože) dlani Allahovega glasnika (ﷺ). In nisem nikoli povohal vonj ali prijetnejšega vonja, ki bi bolj dišal ali prijetnejše dišal od Allahovega glasnika (ﷺ).«

5. RAD SE JE ZAVZEMAL V VSAKEM PODROČJU ZA DOBRO IN PRAVILNO DEJANJE

Ibn Abbas pripoveduje: Beririn mož je bil suženj, ime mu je bilo Mugis. Kot da ga zdaj gledam, kako hodi za njo in joče, tako da so mu solze lile po njegovih licih. Allahov glasnik (ﷺ) je dejal Ibn Abbasu: »O Abbas, mar se čudiš Mugisovi ljubezni do Berire in Beririnem sovraštvu do njega?« Potem je Allahov glasnik (ﷺ) njej rekel: »Ali bi se vrnila nazaj k svojemu možu, ker je on resnično mož tvojega otroka?« Ona je dejala: »O Allahov poslanec, ali mi to ukazuješ?« On (ﷺ) je rekel: »Resnično se zavzemam zanj.« Berira pa je odvrnila: »Nimam nobene potrebe po njem.« (Sahihu Ibn Madže)

5. SAM JE SEBI STREGEL

Ko je Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, bila vprašana o tem, kaj je počel Allahov poslanec (ﷺ) v hiši, je odgovorila: »Bil je kot ostali ljudje – pral bi svojo obleko, molzel ovce in sam sebi stregel. « (Sahih Ibn Hibban)

Toda plemenitost njegovega značaja in vedenja, ga je spodbujala k temu, da preseže samo to, da streže samemu sebi in je stregel tudi drugim. Ko je Aiša, njegova soproga, naj bo Allah z njo zadovoljen, bila vprašana o njem (ﷺ): "Kaj je delal Allahov glasnik (ﷺ) v hiši?", je rekla : "Bil je na usluzi (opravljal je potrebna hišna opravila in stregel svoji družini) svoji družini, ko pa bi slišal klic k molitvi (ezan), bi odšel na molitev." (Sahihul-Buhari)

NEPRISTRANSKA PRIČEVANJA

- Nemški pesnik **Wolfgang Goethe** pravi: »Iskal sem v zgodovini vzvišeni primer, vzor (ki se sledi) oz. ideal za človeka in sem ga našel v arabskem glasniku vere Muhammedu (ﷺ).«¹⁰
- Profesor **Keith Moore** pravi v svoji knjigi 'The developing human': »Ne vidim nikakršne prepreke v sprejemanju dejstva, da je Kur'an Allahov govor, ker opisi embriona, ki so omenjeni v Kur'anu, ne morejo biti plod znanstvenih dognanj v 7. stoletju. Edini razumen in logičen zaključek je, da so ti opisi razodeti Muhammedu od Allaha.«¹¹
- **Will Durant** v svoji knjigi 'The story of civilization', v 11. volumnu (zvezku) pravi: Če sodimo po veličini glede na vpliv velikanov na ljudi, potem lahko rečemo, da je poslanec muslimanov Muhammed, največja zgodovinska osebnost. Obrzdal je fanatizem in vražjeverje, se vzdignil nad judaizmom, krščanstvom in staro vero njegovega ljudstva z lahko, jasno in močno vero, ki je obstala do

¹⁰ Muhammed Usman Usman: Muhammed fil-adabil-ilmijjetil-munsifeh (Muhammed v nepristranski znanstveni literaturi) str. 20.

¹¹ Profesor anatomije in embriologije na Univerzi v Torontu, Kanada / iz knjige 'Rebihtu Muhammeden va lem ahseril-Mesih' – Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

današnjega dne, z močjo velike nevarnosti (ki lahko vodi v destrukcijo in škodo).¹²

- **Georges De Tolz** je v svoji knjigi 'Življenje' dejal: "Resnično je dvom o Muhammedovem poslanstvu, dvom o božanski sili, ki obdaja vsa bitja."¹³
- Znanstvenik **Walse** je zapisal v svoji knjigi 'Resnični glasnik vere': »Največji dokaz o iskrenosti Allahovega poslanca (ﷺ) je dejstvo, da prvi, ki so verjeli vanj, so bili njegova družina in njegovi najbližji ljudje, ker so oni vedeli vse njegove skrivnosti in če bi dvomili v njegovo iskrenost, ne bi verjeli v njega.«
- Orientalist **Hill** pravi v svoji knjigi 'Civilizacija Arabcev': »V zgodovini človeštva nam ni znano, da se je neka vera razširila s tako hitrostjo in spremenila svet, kot je to bil primer z islamom. Muhammed se je pojavil, zaradi obstoja (in ostanka) naroda (ummeta), vzpostavil je čaščenje Vzvišenega Allaha na zemlji, postavil temelje pravičnosti in družbene (socialne) enakosti, vzpostavil je sistem, harmonijo, poslušnost in čast v narodih, ki niso vedeli razen za anarhijo.«

¹² Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati: 'Rebihtu Muhammeden va lem ahseril-Mesih' (v prevodu- Pridobil sem Muhammeda in nisem izgubil Mesijo - Jezusa) str.20

¹³ Glej prejšno referenco

- Španski orientalist **Juan Lec** je v svoji knjigi "Arabci" dejal: »Nemogoče je bolje opisati življenje Muhammeda, od tistega, kako ga je opisal Vzvišeni Allah: **In Mi smo te poslali zgolj kot milost vsem svetovom.** (Al-Anbija (Glasniki vere) 107. verz) Muhammed je bil resnična milost in jaz ga blagoslavljam željno (vneto) in s hrepenjenjem. «
- **Bernard Shaw** pravi v svoji knjigi 'Islam po stotih letih': »Zares bo ves svet sprejel islam in če ga ne bo sprejel z njegovim pravim imenom (javno), ga bo sprejel z vzdevom oz. izposojenim imenom (v tajnosti) . Prišel bo dan, ko bo Zahod sprejel islamsko vero. Minevajo že stoletja odkar Zahod bere knjige polne laži o islamu. Jaz sem napisal knjigo o Muhammedu, toda ona je bila zaplenjena, zato ker sem izstopil (z njo) iz angleške tradicije.«

ŽENE ALLAHOVEGA POSLANCA ()

Muhammed () se je poročil z več kot desetimi ženskami po smrti njegove soproge Hadidže, naj bo Allah z njo zadovoljen. Vse so bile že stare vdove, razen Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, katero je poročil kot devico. Šest med njimi je bilo iz plemena Kurajš, ena med njimi je bila judinja, ostale pa so bile iz ostalih arabskih plemen. Imel je tudi eno sužnjo, Marijo koptinjo, naj bo Allah z njo zadovoljen, ki mu je rodila sina Abrahama (ar. Ibrahim). Ona je bila podarjena

Allahovemu glasniku (ﷺ) od vladar Aleksandije Mukavkisa.

On (ﷺ) je dejal: »Resnično boste osvojili Egipt in to je dežela v kateri se pogosto omenja karat.¹⁴ Ko ga osvojite, lepo ravnajte z njenimi prebivalci, ker so oni varovanci islamske države in rodbina ali je dejal – ker so oni varovanci islamske države in ženini sorodniki. « (Sahih Muslim)

Prav tako je dejal (ﷺ): »Ko premagate Kopte (prebivalce Egipta) z njimi lepo ravnajte, ker so oni varovanci islamske države in rodbina. « (Musannef Abdurrezzak)

Ez-Zuhri pravi: »Sorodniki zaradi Hagare, matere Izmaela (mir z njim), varovanci islamske države pa zaradi Abrahama, sina Allahovega glasnika (ﷺ).«

Allahov poslanec (ﷺ) je imel tolikšno število žena iz naslednjih razlogov:

1. Verskih oz. zakonodajnih, tako kot je bila njegova (ﷺ) poroka z Zejneb bint Džahš, naj bo Allah z njo zadovoljen. V času nevednosti pred islamom (ar. džahilijet) so Arabci prepovedovali poroko z ženo posvojenega sina¹⁵, ker so verjeli,

¹⁴ Ljudje pogosto omenjajo, v medsebojnih poslih, vrijednost zlatega dinarja, ali se misli (v razlagi hadisa), da je to narod, ki je beden in podel ali govori pokvarjeno in nesramno. (opomba prevajalca)

¹⁵ Preden je islam prepovedal posvojitve (sinov), so Zejda klicali Zejd sin Muhammeda, zato je Allah razodel: **Kličite jih po imenih njihovih očetov, to je pri Allahu pravilnejše. Če pa ne veste imena njihovih očetov, so oni vaši bratje po veri in so vaši varovanci.** (Al-Ahzab (Zavezniki) 5. verz)

da je žena posvojenega sina isto kot žena rojenega sina, zato se je Allahov poslanec (ﷺ) poročil z Zejneb (potem, ko se je Zejd ločil od nje), da bi se razveljavilo to prepričanje oz. napačno mišljenje. Vzvišeni Allah pravi: **Ko se je Zejd ločil od nje, smo jo omožili s teboj, da bi vernikom ne bil več greh ženiti se z ženami svojih posinovljencev, ko se ti ločijo od njih – tako kot Allah določi, tako mora biti.** (Al-Ahzab (Zavezniki) 37. verz)

2. Političnih. Zaradi interesa poziva v islam in zaradi združevanja src, in pridobivanja naklonjenosti plemen. Allahov poslanec (ﷺ) je bil prek svoje žene v odnosu z največjim in najmočnejšim plemenom Kurejš. Tudi svojim prijateljem je ukazoval, da tako postopajo in tako je dejal Abdurrahmanu ibn Avfu, ko ga je poslal v Dumatul-Džendel: **»Če te bodo poslušali, poroči hčer njihovega vladarja.«** (Tarihut-Taberi 2/126)

Cl. Cahan¹⁶ je dejal: »Mogoče bodo nekateri pogledi na poslančevu (ﷺ) življenje pri nas izzvali pomoto, sledeč našo sodobno mentaliteto. Potrjeno je namreč, da se vodijo razprave in polemike o poslančevih (ﷺ) tuzemskih strasteh in takoj se hitro skrivaj pogleda na to, ker je on (ﷺ) po smrti Hadidže (naj bo Allah z njo zadovoljen) poročil devet

¹⁶ Rojen je 1909. leta, diplomiral je na Univerzi v Sorboni, imenovan je za predavatelja v šoli vzhodnjaških jezikov v Parizu in potem za profesorja na Filozofski fakulteti na Univerzi v Strasburju 1945. leta. Iz knjige "Rekli so o islamu" – Dr. Imaduddin Halil, 126. stran.

žena. Toda, zagotovo je potrjeno, da večina teh zakonskimi vezi ima zarisano politično naravo s ciljem, da se pridobijo nekateri ugledneži in nekatere veje plemen. Razen tega, arabska mentaliteta priznaje in potrjuje človeško naravo, ki jo človek očituje, tako kot ga je ustvaril Vzvišeni Allah.«

3. Socialnih razlogov. Kot je primer poroke z ženami nekaterih prijateljev, ki so bili ubiti na poti poziva in širjenja Allahove vere. Vedoč, da so one že bile v letih, se je on (ﷺ) kljub temu poročil z njimi iz milosti, ljubeznivosti in počasti do njih in njihovih možev. Italijanska pisateljica L. Veccia Vaglieri¹⁷ v svoji knjigi "Obramba islama" pravi: »Muhammed (ﷺ) je v času svoje mladosti, v kateri se seksualna strast najmočnejše oblikuje in giblje in kljub temu, da je živel v družbi, kot je arabska, v kateri je zakon kot družbena institucija bil izgubljen ali skoraj izgubljen in kjer je poligamija bilo pravilo, razveza zakona pa je do skrajne meje bila lahka, nakljub vsemu temu se je on poročil samo z eno žensko Hadidžo (naj bo Allah z njo zadovoljen), ki je od njega bila veliko starejša, medtem ko je on imel 25 let. Poročil se je z njo iz iskrene ljubezni i se ni poročil z drugo ali več kot enkrat, vse dokler ona ni umrla in dokler on ni napolnil 50 let. Vsako ženo je poročil bodisi iz političnih bodisi iz socialnih razlogov s ciljem, da na ta način odpre novo pot za širjenje islama, da tistim ženam, ki so bile znane po bogaboječih lastnostih izkaže čast ali pa da vzpostavi vezi prek ženinih sorodniki z nekaterimi klani in plemeni, želeč pri tem utreti novo pot za širjenje islama. Muhammed (ﷺ) se ni

¹⁷ Dr. Imaduddin Halil: "Rekli so o islamu."

poročal z devicami, mladimi in lepimi dekleti, razen Aiše (naj bo Allah z njo zadovoljen) in ali se potem lahko reče, da je bil pohoten? Bil je človek in ne Bog. Prav tako, ga je želja po otrocih spodbujala na novi zakon. Poleg tega, da ni imel dovolj finančnih sredstev, da prevzame nase breme tako velike družine, se je vedno držal poti enakosti do njih vseh in se nikoli ni zatekal, da koristi pravico razveze z bilo katero od njih. Vedno je sledil sunnet (prakso) predhodnih poslancev (mir z njimi), kot je to bil Mojzes in drugi, katerim se nihče od ljudi ne zoperstavlja, ker so imeli več žena. Ali to mora biti razlog, da ne vemo posameznosti in detalje njihovih življenj, medtem ko o družinskem življenju Muhammeda (ﷺ) pa moramo vedeti vse?«

Thomas Carlyle¹⁸, sloviti angleški pisatelj pravi o Muhammedu (ﷺ) v svoji knjigi "Heroji": Muhammedu ni bila pohota bratovščina, ne glede na to, da ga za to obtožujejo nepravilno in iz sovraštva do njega. Največjo napako in krivico delamo, ko ga smatramo pohotnim in strastnim človekom, ki ni imel druge skrbi, razen zadovoljiti svojo potrebo čutnih poželenj, nikakor! On (ﷺ) je bil najbolj oddaljen od zadovoljevanj čutnih poželenj, kakršnekoli, da so one bile. – konec citata.

¹⁸ Dr. Imaduddin Halil: "Rekli so o islamu."

NEKATERI OD PRENESENIH DOKAZOV POSŁANSTVA MUHAMMEDA (ﷺ)

KUR'ANSKI DOKAZI

Vzvišeni Allah pravi: **Muhammed ni oče nobenega od vaših ljudi, marveč Allahov poslanec in pečat (zadnji) glasnikov vere.** (Al-Ahzab (Zavezniki) 40. verz)

In veselo novice je prinesel Jezus (mir z njim) o poslanstvu Muhammeda (mir z njim) v Evangeliju, Vzvišeni Allah pravi: **Jezus, Marijin sin, je dejal: "O sinovi Izraelovi! Jaz sem vam Allahov poslanec, da vam potrdim pred menoj razodeto Postavo in da vam prinesem veselo vest o poslancu z imenom Ahmed, prišel bo za menoj."** Predstavil jim je očitne dokaze, oni pa so rekli: **"To je prava čarovnija."** (As-Saff (Bojni razpored) 6. verz)

In Vzvišeni pravi: **.. tistim, ki sledijo poslancu, nepismenemu glasniku vere, katerega najdejo vpisanega pri njih v Tori in Evangeliju; zapoveduje jim, naj delajo dobro in jih odvrča od zla; dovoljuje jim vse, kar je dobro in jim prepoveduje vse, kar je slabo; razbremenil jih bo težkih bremen in okov, ki so jih pestili. Tisti pa, ki so vanj verjeli, mu izkazovali spoštovanje, mu pomagali in sledili svetlobi, ki je bila spuščena z njim, bodo odrešeni."** (Al-A'raf (Višave) 157. verz)

DOKAZI IZ POSLANČEVEGA (ﷺ) BREZMADEŽNEGA IZROČILA

(ar. SUNNETA)

Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: »Moj primer in primer poslanev pred mano, je kot primer človeka, ki gradi hišo, jo ukrašuje in olepšuje, razen vogala, kjer manjka opeka (kamen). Ljudje hodijo okrog nje in jo občudujejo ter pravijo: 'Zakaj pa ni postavljena še ta opeka (kamen)?' On (ﷺ) pravi: 'Jaz sem ta opeka (kamen) in jaz sem pečat (zadnji od) glasnikov vere.'«
(Muttefekun alejh)

DOKAZI IZ PREJŠNJIH RAZODETIJ¹⁹

Ata ibn Jesar navaja, da je srečal Abd Allaha ibn Amra ibn El-Asa, naj bo Allah z njima zadovoljen, in mu rekel: »Povej mi o opisu Allahovega poslanca (ﷺ) v Tori (Postavi).» On pa mu je odgovoril: «Da. Prisežem pri Allahu, on je opisan v Tori, z nekaterimi lastnostmi kot je opisan v Furkanu (Kur'anu): **‘O glasnik vere! Mi smo te poslali kot pričo in kot prinašalca radostnih vesti in kot poslanca, ki opominja’** in kot zaščitnika Arabcem (oz. nepismenim). Ti si Moj suženj in Moj poslanec. Tvoje ime je Mutevekkil (tisti, ki se oslanja samo na Allaha). On ne bo slabega vedenja niti grobega govora, niti

¹⁹ Bralec mora vedeti, da mi ne sprejemamo vse, kar se navaja v teh citatih iz Postave in Evangelija, ampak jih navajamo kot dokaz Judom in kristjanom iz njihovih knjig v katere oni verujejo.

tisti, ki javno (na tržnicah) dviguje glas na ljudi in ne vrača na slabo (dejanje) s slabim (dejanjem), ampak odpušča in oprostí. Allah ga ne bo usmrtil, vse dokler prek njega ne vzpostavi narod iz katerega bo izginil politeizem (mnogoboštvo) in se vzpostavil monoteizem (tevhid) in bodo rekli: ‘Ni drugega boga razen Allaha’, in dokler prek njega ne odpre oči, ki ne vidijo (resnice) in ušesa, ki ne slišijo (poziv dobra) in zapečatená srca (ki so prekrita s temo mnogoboštva).

(Sahihul-Buhari)

Profesor Abdul-Ahad Davud²⁰ pravi: Resnično sem se skušal v svojih razpravah oslanjati na nekatere dele (cite) iz Svetega pisma, ki redko dovoljujejo kakršnokoli jezikovno razpravo, jaz pa nisem uporabljal latinščino, grščino ali armejščino, zato ker je to brezkoristno, zato bom le navedel besedilo z istimi besedami iz popravljene različice, katero je objavila ‘Britanska in tuja svetopisemska družba’. Preberimo naslednje besede, ki so navajajo v 5. Mojzesovi knjigi v Postavi (Devteronomij 18:18): *»Obudil jim bom preroka izmed njihovih bratov, kakor tebe, in položil bom svoje besede v njegova usta /.../.«*

In če se te besede ne nanašajo na Muhammeda (ﷺ), potem one ostajajo neuresničene in praktično neizpolnjene. Jezus, mir z njim, ni sam nikoli trdil, da se to nanaša na njega, njegovi apostoli pa so bili istega mnenja in oni pričakujejo drugo vrnitev Jezusa, mir z njim, da bi se uresničila prerokba. Tisto, kar je vse do zdaj potrjeno in nesporno je, da prvi pojav Jezusa, mir z njim, ni tisto na kar nakazuje, tisto kar je prišlo v citatu

²⁰ Prof. Abdul-Ahad Davud: Muhammed v svetih knjigah. Profesor Abdul-Ahad Davud je bil Jud, knjiga je objavljena in natisnjena v Katarju.

“Obudil jim bom preroka izmed njihovih bratov, kakor tebe/.../”. In prav tako se njegov drugi prihod, zelo težko sprejme v kontekstu in pomenu navedenega citata. Jezus (mir z njim) se bo, tako kot veruje vanj njegova cerkev, pojavil kot sodnik in ne kot ponudnik nove zakonodaje, medtem ko je “obljubljeni” tisti, ki bo prinesel ognjeno postavo (zanje) v svoji desnici.

Ko poudarjajo osebnost obljubljenega glasnika vere oni drugo poslanstvo pripisujejo Mojzesu, mir z njim. V vsakem primeru, tisto kar veliko pomaga, ko govorimo o “Prihajajočem snopu Božje svetlobe iz Parana”, to pa so mekanske gore, so besede, ki se navajajo v Tori (Postavi), v Ponovljenem zakonu 33:2, kjer stoji: *Gospod je prišel s Sinaja, in vstal jim je s Seira; prikazal se je v svetlobi iznad gore Paranske in prišel od desetisočev svetih; v njegovi desnici je bila ognjena postava zanje.*

V citatu se svetloba Gospoda primerja s svetlobo *Sonca "Gospod je prišel s Sinaja, in vstal jim je s Seira"*, toda zasijala je slava s Paranskih gora, kjer se bo z njo pojavilo tisoče svetih angelov, on pa bo v svoji desnici nosil ognjeno postavo zanje. Nobeden od Izraelcev, vključno z Jezusom, ni imel nobene povezave s Paranskimi gorami, razen Hagare (Abrahamove žene) s 'svojim sinom', katera sta tavalala po beeršebški puščavi (imenovani tudi 'Sedem vodnjakov') in potem sta se nastanila v Paranu (mekanskih gorah).

V 1. Mojzesovi knjigi, Geneza 21:21 se navaja: *In živel je v puščavi Paranski, in mati mu je dobila ženo iz Egiptovske*

dežele. Od Izmaelovega prvega sina Kedarja oz. 'Adnana' imajo poreklo potomci Arabcev, ki so se že od tistega časa nastanili v Paranskih gorah in jo imeli za svojo domovino. Muhammed (ﷺ) kot je vsem znano je iz rodu Izmaela (naj bo mir z njim) in njegovega sina Adnana. Potem se je po določenem času pojavil kot Poslanec v Paranskimi (mekanskim) gorami in je osvojil Meko z desetimi tisoči vernikov (v citatu 'svetih') in prišel z zbrano (plamtečo oz. sijočo) versko zakonodajo svojemu ljudstvu. Mar to ni prerokba (oz. najavljeno poslanstvo), ki je omenjeno in se je dobesedno uresničilo?? In potem prerokba s katero je prišel (glasnik vere Habakuk) je specifična, dostojna omenjanja in pozornosti, ta prerokba je naslednja:

»Bog prihaja iz Temána, Sveti z gore Parán. Njegovo veličastvo pokriva nebo, in njegova hvala napolnjuje zemljo.« (Hababuk 3:3) Beseda hvala (ar.hamd) tukaj ima zelo pomemben pomen, ker samo ime Muhammed pomeni 'hvaljen' (ar.memduh), poleg tega pa so prebivalci Paranskih gora Arabci, katerim je obljubljen razodetje).

11. Vzklíkajo naj puščava in njena mesta, vasi, ki v njih prebiva Kedár (Adnanovi sinovi), vriskajo naj prebivalci Sela (glavno mesto Edoma) na pečinah, oglašajo naj se z vrhov gorá.

12. Dajejo naj slavo GOSPODU, njegovo hvalo naj oznanjajo po (arabskih) otokih.

13. GOSPOD izhaja kakor junak, vzbuja gorečnost kakor bojevnik, zaganja bojni vik in krik, nad sovražniki se izkazuje kot junak. (Izaija 42:11,12,13)

V zvezi s to temo imamo dve drugi prerokbi, ki sta pomembni in dostojni omenitve, kjer se omenja ime Kedarja oz. Adnana v Izaiji 60:1-7, kjer se navaja:

(1) Vstani, svéti se, hči sionska! zakaj svetloba tvoja je prišla in slava Gospodova je zasijala nad teboj.

(2) Kajti glej, tema pokriva zemljo in mrak narode; a nad teboj zasije Gospod in slava njegova bode očitna nad teboj.

(3) In pridejo narodi k svetlobi tvoji in kralji k svitu, ki ti sije.

(4) Povzdigni oči kroginkrog in poglej: vsi oni se zbirajo in prihajajo k tebi; sinovi tvoji gredo iz daljave in hčere tvoje prinašajo v naročju.

(5) Tedaj boš videla in od veselja sijala, in srce ti bo močno utripalo in se širilo; zakaj obilnost morja se obrne do tebe, bogastvo narodov dospe k tebi.

(6) Velblodov roj te pokrije, dromedarji iz Madiana in Efe; vsi pridejo iz Sabe, zlata prineso in kadila in veselo bodo oznanjali slavna dela Gospodova.

(7) Vse črede kedarske se bodo zbirale k tebi; ovni nebajotski ti bodo stregli; prišli bodo na moj oltar v blagougodje meni; in okrasil bom hišo dike svoje. –

Prav tako se v Izaiju (21: 13-17) navaja ena druga prerokba in ta prerokba pravi:

(13) Prerokovanje o Arabiji. Po gozdih v Arabiji boste prenočevale, o potujoče čete Dedancev!

(14) Prinesite žejnemu naproti vode! Prebivalci Temske pokrajine naj postrežejo s kruhom ubežniku!

(15) Kajti beže zaradi mečev, pred potegnjenim mečem in pred napetim lokom in pred nadlogami vojne.

(16) Zakaj tako mi je dejal Gospod: V enem letu, kakor so leta najemnikova, propade vsa slava kedarska.

(17) In preostalo število lokostrelcev junakov iz sinov kedarskih bode nezatno; kajti Jehova, Bog Izraelov, je govoril to.

Preberite to prerokbo (v Izaiju) kot je prišlo v eni od knjig Tore (Postave), ki govori o prihodu Božje svetlobe iz Parana.

Če je Izmael prebival v Paranskih gorah, kjer se mu je rodil sin Kedar (Adnan), ki je najstarejši ded in glavni prednik Arabcev in če je zapisano o otrocih Kedarja (Adnana), da jim bo prišlo razodetje od Allaha in če so sledniki Kedarja začeli s sprejemanjem svetega žrtvovanja slaveč 'hišo Moje slave' in to v času, ko je nepravilnost izpolnila Zemljo dolga stoletja, in je potem ravno na tem delčku zemlje on sprejel svetlobo od Gospodarja, če je vse to bila slava, ki se je uresničila Kedarju; vsi ti velikoštevilčni strelci in vsi slavni heroji od otrok Kedarja. Če vse to mora izginiti v času enega leta, zaradi bežanja pred potegnjenim mečem in pred napetim lokom. Ali vse to namiguje na nekoga drugega iz Parana in ne na Muhammeda?! (Poglejte 'Habakuk' 3. poglavje)

Muhammed (ﷺ) je od potomcev Izmaela in njegovega sina Kedarja (Adnana), ki se je nastanil v puščavi Parana in on (ﷺ) je edini poslanec, preko katerega so dobili Arabci Božje razodetje, v času, ko je krivičnost izpolnila Zemljo. Prek njega se je počasi širila Božanska svetloba v Paranu. Meka je edino mesto v katerem se slavi ime Gospodarja v Njegovi hiši. Prav tako so potomci Kedarja prejeli razodetje na mestu žrtvovanja (pri Allahovi hiši) in to je Muhammed (ﷺ), ki je bil napadan in preganjan od svojega ljudstva in je bil prisiljen

emigrirati iz Meke. Prizadela ga je žeja, ko je bežal pred potegnjenim mečem in pred napetim lokom. Eno leto po pobegu se je srečal s potomci Kedarja na Bedru, kjer se je zgodila prva bitka med prebivalci Meke (mnogobožci) in Allahovim glasnikom vere (ﷺ). Po tej bitki so bili potomci Kedarja zlomljeni (tisti, ki so nosili loke in strele) in z njihovim porazom je bila tudi njihova slava uničena. Če sveti glasniki vere niso bili tisti, ki so sprejemali razodetja in če niso uresničili vse te prerokbe, to potem pomeni, da se te prerokbe še vedno niso uresničile? Prav tako, Gospodova hiša v kateri se bo slavilo Njegovo ime, na kaj se namiguje v Isaiji 60:7 je Allahova sveta hiša - Ka'ba v Meki in ne cerkev rešitelja (Jezusa Kristusa), kot to trdijo krščanski komentatorji. Črede Kedarja, ki se omenjajo v 7. citatu (verzu) pa se ne morejo povezati s cerkvo rešitelja (Jezusa Kristusa). Dejstvo je, da so vasi in prebivalci, ki sledijo Kedarja edini ljudje na tem svetu, ki niso od tedaj pod vplivom učenja cerkve rešitelja. Prav tako, tisoče svetih (to pomeni vojakov ali vernikov), ki se omenja v Ponovljenem zakonu (33:2) je od velikega pomena. *“Allah je zasijal s svojo svetlobo iz Parana in s to svetlobo je prišlo deset tisoč svetih (vojakov).”* Če preberete celotno zgodovino v zvezi s Paranskimi gorami, ne boste našli nobenega drugega dogodka, razen tistega, ki je pred vami, to pa je osvajanje Meke, ko je Poslanec (ﷺ) vstopil v njo na čelu z deset tisočimi verniki in njegovimi sledniki iz Medine. Vrnil se je v Allahovo hišo z verozakonom v svoji desni roki, ki zajema vse ostale verozakone in jih razveljavlja.

“Paraklit (Tolažnik) duh resnice, katerega je napovedal Jezus, mir z njim, ni nobeden drug, razen sam Muhammed (ﷺ). Po našem mnenju je napačno meniti, da je on sveti duh, kot to trdijo teološka dojemanja, ker Jezus, mir z njim, pravi: *“Toda govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal.”* (Evangelij po Janezu 16:7)

Te besede jasno pomenijo, da bo Paraklit (Tolažnik) prišel po Mesiji (Jezusu) in da on ni bil z njim, ko je izgovoril te besede. Ali moramo meniti, da je Mesija bil prikrajšan svetega duha, če je prihod svetega duha pogojen z odhodom Mesije ?

Razen tega, način kako ga je Mesija (Jezus) opisal, nam da vedeti, da gre za človeka in ne duha: *“/.../ker ne bo govoril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal /.../.”*

Ali bomo morali potem zaključiti, da sta Bog in sveti duh bila dva različna bitja (entiteta) in da bo sveti duh govoril o sebi in o tistem, kar je slišal od Boga? Besede Mesije jasno nakazujejo na nekoga, ki ga bo Bog poslal in ga imenuje 'duh resnice'. Prav tako tudi Kur'an na isti način govori o Muhammedu (ﷺ) in Vzvišeni Allah pravi: **In ni tako, on namreč resnico prinaša in trdi, da so jo prinašali vsi poslanci.** (As-Saffat (Vrste) 37. verz)

DOKAZI IZ EVANGELIJA

V Evangeliju obstajajo številni dokazi, ki jasno govorijo o prihodu in poslanstvu Muhammeda (ﷺ) ali pa omenjajo nekatera od njegovih dejanj.

Evangelij po Janezu 1: 20-25 :

(20) *je priznal in ni tajil. Priznal je: »Jaz nisem Mesija.«*

(21) *»Kaj torej? Si mar Elija?« so ga vprašali. »Ne, tudi to nisem,« jim je rekel. »Ali si prerok?« »Ne,« je odgovoril.*

(22) *Rekli so torej: »Kdo si, da bomo mogli odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?«*

(23) *Dejal je: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi: zravajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.«*

(24) *Odposlanci so bili iz vrst farizejev.*

(25) *Vprašali so ga in mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ne Mesija ne Elija ne prerok?«*

Omenjeni glasnik vere v tem besedilu ni Jezus, mir z njim, ampak Muhammed (ﷺ), ker je Janez Krstnik (ar. Jahja) klical in pokristjanjeval za časa Jezusa, mir z njim, in napovedal prihod tega glasnika vere oz. preroka.

V istem Evangeliju 14:16 je Jezus, mir z njim dejal: *»jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Peraklita (Tolažnika), da bo ostal pri vas vekomaj. «*

V Evangeliju besede Paracalon (Slavni), Paraclete (Ugleden), Pericytos (Pohvaljen), pomenijo Ahmed. Beseda Ahmed je pa eno izmed imen Muhammeda (ﷺ) in se omenja v Kur'anu v poglavju As-Saff (Bojni razpored).

Navaja se v Evangeliju (po Bernabi 112: 16-80), da je Jezus, mir z njim, dejal:

»Zaradi tega, ker me bo Bog vzdignil iz Zemlje in bo zamenjal videz izdajalca, tako da bo vsak mislil za njega, da sem jaz. In poleg tega, ko bo on resnično umiral z najhujšo smrtjo, bom jaz ostal na tej sramoti dolgo časa na Zemlji, toda ko pride sveti (ugledni) Božji poslanec Muhammed, bo odstranjen od mena ta znak sramote.«²¹

V istem Evangeliju po Bernabi se v 39. Poglavju navaja: *»Ko je Adam vstal na svoje noge, je zagledal v zraku napis, ki je sijal kot Sonce, pisalo pa je: 'Obstaja samo en Bog in Muhammed je Božji poslanec.' Potem je prvi človek (Adam) z očetovsko ljubeznijo poljubil te besede, podrgnil svoje oči in dejal: 'Naj bo blagoslovljen ta dan, ko boš prišel ti (Muhammed) na svet.«²²*

²¹ Dr Imaduddin Halil: 'Rekli so o islamu', stran 93.

²² Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati: 'Rebihtu Muhammeden va lem ahseril-Mesih' (Pridobil sem Muhammeda in nisem izgubil Mesijo - Jezusa)

MNOŽICA LOGIČNIH DOKAZOV, KI NAKAZUJEJO NA RESNIČNOST NJEGOVEGA (ﷺ) POSLANSTVA IN PREROŠTVA

1. Poslanec Muhammed (ﷺ) je bil nepismen in ni, v svojem nepismenem narodu, znal pisati niti brati. Med njimi je bilo zelo malo tistih, ki so znali pisati, tako da ne bi nekdo podvomil v razodetje, ki je prihajalo Muhammedu (ﷺ) ter, da ne bi trdili neresnično, kako je to prišlo od njega in od njegovega pisanja. Vzvišeni Allah pravi: **“Pred tem nisi prebral niti ene knjige, pa tudi s svojo desnico nisi nobene napisal, drugače bi lažnivci kaj sumili.”** (Al-Ankebut (Pajek) 48. verz)

On (ﷺ) je prišel z nečem, česar podobnega Arabci niso bili sposobni ustvariti, občaral (fasciniral) jih je z njegovo (kur’ansko) zgovornostjo in elokvenco. Njegov večni čudež (ar. mu’džiza) je Kur’an, ki mu je bil razodet. On (ﷺ) pravi: **“Ni bilo glasnika, med glasniki vere, ki ni dobil podobnega čudeža (nadnaravnega dejanja), zato da bi mu ljudje verjeli. Tisto, kar je meni dano je razodetje, ki mi ga Allah razodeva in upam, da bom jaz, med vsemi glasniki vere, imel največ slednikov na Sodnem dnevu.”** (Muttefekun alejh)

In poleg tega, da je njegov narod bil znan po elokvenci, zgovornosti in popolnem poznavanju jezika, jim je Kur’an dal izziv, naj pridejo z nečim primerljivim njemu in potem jim je dal izziv, naj pridejo samo z enim poglavjem (ar. sura)

primerljivim njemu, tako Vzvišeni Allah pravi: **“Če dvomite v to, kar razodevamo Našemu sužnju (Muhammedu), pa pridite s suro (poglavjem) primerljivo tej in priključite vaše priče - razen Allaha, - če ste iskreni.”** (El-Bakare (Krava) 23. verz)

On je celo izzval vsa bitja, tako pravi Vzvišeni Allah: **Reci: “Če bi se zbralo vse človeštvo in vsi džinni, da bi naredili nekaj podobnega temu Kuranu, ne bi mogli narediti nečesa podobnega, pa četudi bi si medsebojno pomagali.”** (Al-Isra (Nočno potovanje) 88. verz)

2. Nepretrganost in obstoj njegove misije, kljub vsem težavam na katere je naletel, dogodkom, ki so se zgodili med njim in njegovim narodom, kateri so dosegli vrhunec, ko je bila ukazana njegova usmrnitev in s tem tudi končanje njegove misije. Toda on je nadaljeval svojo pot poziva v novo vero, s katero je poslan in potrpežljivo je prenašal vse, kar se mu je zgodilo od težav, muk, pregona s strani njegovega naroda na poti širjenja vere Vzvišenega Allaha. Če bi bil lažnivec in simulant – Bog ne daj, da bi to bil Muhammed (ﷺ) - , bi zapustil svojo misijo, boječ se za svoje življenje, ko je videl, da se njegov narod zbira v boju proti njemu v resnem prizadevanju, da ga ubijejo in končajo njegovo misijo. Dr. M.H. Durrani²³ je dejal: ”Resnično to verovanje, resno in spodbujajoče zavzemanje, odločnost in neomajnost s katerima je voden Muhammed (ﷺ), so ga pripeljali do končne

²³ Del svojega življenja je preživel v službi pastorja v cerkvi v Angliji od 1939 – 1963. leta, potem pa je sprejel islam. Prenešeno iz knjige “Rekli so o islamu” – Dr. Imaduddin Halil, str. 106-107

zmage. To je očiten dokaz njegove absolutne iskrenosti v svoji misiji (pozivu). Če bi v njegovi duši obstajal tudi najmanjši dotik dvoma ali negotovosti, nikoli ne bi mogel biti tako stanoviten pred nevihto, katera gorečnost in plamen je trajala polnih 20 let. Ali je po vsem tem potreben dokaz o njegovi popolni iskrenosti v namenu, vztrajnosti v etiki in vzvišenosti duše? Vsi ti dejavniki neizogibno vodijo do neizogibnega zaključka, ta pa je, da je zares ta človek bil Božji poslanec in to je naš glasnik vere Muhammed (ﷺ). Bil je vzor v svojih redkih lastnostih, popoln primer vrline in dobrote, simbol iskrenosti in resnicoljubnosti. Njegovo življenje, njegove misli, njegova iskrenost, vztrajnost, bogaboječnost, plemenitost, njegovo prepričanje in njegova popolna, brezhibna dejanja, vse to so edinstveni dokazi njegovega poslanstva. Vsak človek, ki brez predsodkov, proučuje njegov življenjepis in njegovo sporočilo (poslanico), bo potrdil in pričal, da je Muhammed, resnično Allahov poslanec in da je Kur'an, s katerim je prišel ljudem, resnično Božja knjiga. Vsak pravičen, korekten in resen intelektualec, ki išče resnico, mora priti do tega zaključka oz. presoje.

3. Znano je, da vsak človek – po svoji naravi (čudi) – ima rad uživanja v življenju tostranstva v premoženju, jedachi, pijači, poroki itd.. Vzvišeni Allah pravi: **“Ljudem je olepšana strastna ljubezen do žensk, sinov, nakopičenih gomil zlata ter srebra, rasnih konj, živine in pridelka. To je uživanje v življenju tostranstva. K Allahu pa je najlepši povratek.”** (Ali-Imran (Amramova družina) 14. verz)

Vsak človek se trudi in skuša pridobiti ta uživanja z različnimi sredstvi in načini. Toda ljudje se razlikujejo v načinu, kako naj jih pridobijo. Eni to delajo na zakonit način, drugi pa to delajo na nezakonit način. In če smo to spoznali, potem mi pravimo, da so se oni z Allahovim poslancem (ﷺ) pogajali že na začetku njegove misije, in tako so oni z njim barantali, mu postavljali ceno, ga uvajali v nemarnost in prevaro z vsemi uživanji in zavajaji tega sveta. Obljubili so, da bodo izpolnili vse njegove želje in uresničili vse njegove zahteve. In tako, če želi vodstvo, ga bo dobil, če želi ženske, ga bodo poročili z najlepšimi ženskami, če želi premoženje, mu ga bodo dali, ampak vse to pod pogojem, da zapusti to novo vero in pozivanje v njo. On pa jim je odgovoril z zaupanjem, ki izhaja iz Božanske usmeritve: **“Ne bom zapustil poziv v islam, vse dokler mi ne prinesete močan dokaz, da mi lahko prižgete baklo iz Sonca.”** (Silsiletus-Sahihatu 1/194)

Če bi bil lažnivec in simulant - Bog ne daj, da bi to bil Muhammed (ﷺ) - , bi on sprejel to pogodbo (barantanje) in bi izkoristil to priložnost, ker tisto, kar je njemu ponujeno, je nekaj najvrednejšega k čemu teži vsak človek in kar je glavna skrb tega sveta. Dr. M.H. Durrani²⁴ pravi: Polnih trinajst let je nepretrgoma trpel napor v Meki in osem let²⁵ brez zastoja v Medini. Vse to je prenašal in ni prenehal od svojega stališča niti za dlako, bil je trden in stanoviten, neomajanega srca, čvrst in

²⁴ Del svojega življenja je preživel v službi pastorja v cerkvi v Angliji od 1939 – 1963. leta, potem pa je sprejel islam. Prenešeno iz knjige “Rekli so o islamu” – Dr. Imaduddin Halil, str. 105-106

²⁵ Točno je, da je preživel v Medini 10 let.

odločen v svojih ciljih in stališčih. Njegovo ljudstvo mu je ponudilo položaj vladarja in pred noge so mu vrgli vsa bogastva mesta, samo da bi ga odvrnili od njegovega poziva v islam in širjenju njegove poslanice (sporočila). On pa je zavrnil vse te primamljive ponudbe in namesto tega je izbral prenašanje težav zaradi svoje misije. Zakaj? Zakaj mu ni nikoli nič pomenilo bogastvo, slava, oblast, udobje, osebni spokoj in izobilje? Človek mora zelo globoko razmisliti, če želi priti do odgovora - konec citata.

4. Znano in očitno je, da tisti, ki prevzame oblast in vodstvo ima pod svojo kontrolo vsa dobra in ljudi, ki mu služijo. Toda Muhammed (ﷺ) je vedel, da ta svet ni mesto stalnega prebivališča in ostanka. Ibrahim prenaša od Alkame ta pa od Abd Allaha, da je dejal: "Allahov glasnik (ﷺ) je spal na preprogi (spleteni iz palminih listov), ki je pustila sled na njegovi koži, jaz pa sem rekel: 'O Allahov poslanec, za tebe bi žrtvoval svojega očeta in mater, če bi nas obvestil bi ti pognili na njo (preprogo) nekaj in bi te zaščitilo od nje (grobosti preproge).' Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: »Kaj sem jaz in ta svet. Resnično sem jaz na tem svetu kot jezdec, ki je iskal senco pod drevesom in potem odšel ter ga zapustil.« (Sunenu Tirmizi)

Nu'man ibn Bešir, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi o njemu (ﷺ): » Videl sem vašega glasnika vere (ﷺ), ko ni imel niti slabih datljev, ki bi jih pojedel.« (Sahihu Muslim)

Ebu Hurejre (naj bo Allah z njim zadovoljen) je rekel: »Muhammedova družina se ne bi nasitila hrane tudi tri dni zapored, vse dokler ni umrl.« (Muttefekun alejh)

Kljub temu, da mu je celoten Arabski polotok bil podrejen in je bil on vzrok vsakemu dobru, ki je doletel muslimane, je bilo trenutkov, ko on (ﷺ) ni imel dovolj hrane. Njegova žena, Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi: »Resnično je Allahov glasnik kupil hrano od nekega Juda na up (kredit), njegov zalog (zastavek) pa je bil njegov železni ščit.« (Sahihul-Buhari)

To ne pomeni, da on ni mogel dobiti, tisto kar je želel. Vsa bogastva in dobra so bila dana pred njim v mošnji, on pa se ni premaknil s svojega mesta, niti ni sprejel nobene odločitve, vse dokler to ni razdelil revnim in potrebnim. Med njegovimi prijatelji je bilo tistih, ki so imeli veliko premoženja, bogastva in resursov in kateri so se medsebojno tekmovali, kdo med njimi mu bo na uslugi in kateri so žrtvovali vse najdragocenejše in najvrednejše zaradi njega, toda Allahov poslanec (ﷺ) je dobro poznal bistvo tega sveta in je dejal: »Pri Allahu, ta svet ni nič v primerjavi s tistim (večnim) svetom, podobno, kot da nekdo od vas, zamoči svoj prst v morje – naj pogleda, s čim se je ta prst vrnil!« (Sahihu Muslim)

Lady E. Cobold²⁶ je rekla v svoji knjigi "Romanje v Meko" (London 1934. leta): Čeprav je bil Muhammed uglednež in

²⁶ Dr. Imaduddin Halil: "Rekli su o Islamu".

vodja Arabskega polotoka, ni nikoli premišljeval o naslovih, niti o blaginji v kateri bi užival, ampak je ostal isti, zadovoljen s tem, da je Allahov poslanec in ker je na uslugi muslimanom. Sam je čistil svojo hišo in popravljaj svojo obutev. Bil je plemenit, dobrodelnik podobno kot veter, ki nosi dež. Vedno, ko je od njega zaprosil pomoč revež ali ubogi človek, bi mu on dal prednost pred seboj v tistem, kar je imel pri sebi, zelo pogosto pa pri sebi ni imel niti, da zadovolji svoje potrebe – konec citata.

5. Allahovega poslanca (ﷺ) so prizadele hude nesreče, ki zahtevajo pojasnilo in razlago. Glede njih ni mogel ničesar storiti, ker ni dobil razodetja in je tako eno obdobje pred razodetjem živel v skrbeh in žalosti. Od teh nesreč je primer laži in potvore s katero je bil Poslanec (ﷺ) obtožen in s tem se je udarilo na njegovo čast, v tem stanju je ostal mesec dni. Njegovi sovražniki so govorili proti njemu, klevetali so ga, udarili na njegovo čast, (obtožili so ga, da je njegova žena Aiša prešuštvovala), namigovali na njega s svojimi očmi in rokami in se mu posmehovali, vse dokler ni prišlo razodetje o brezgrešnosti njegove soproge, glede teh obtožb, za katere je bila obtožena. Če pa bi on bil lažnivec in simulant - Bog ne daj, da bi to bil Muhammed (ﷺ) – bi on ta problem rešil takoj (ne bi čakal razodetje), ampak on (ﷺ) ne govori po svoji muhi.

6. Allahov poslanec (ﷺ) ni nikoli za sebe iskal poseben položaj nad ostalimi ljudmi in ni bil zadovoljen, da se delajo neka dejanja, s katerimi bi se mu izkazovalo povečevanje.

Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: Nobena oseba ni bila dražja prijateljem (ar. ashabom) od Allahovega poslanca (ﷺ). Enes pravi (v nadaljevanju): “Ko so ga zagledali, oni niso vstali pred njim, ker so vedeli, da on to prezira.” (Sunenu Tirmizi)

W. Irving²⁷ je o njem (ﷺ) dejal: “Poleg vseh poslančevih (ﷺ) vojaških osvajanj in zmag le-te niso vplivale na njega, da bi on postal ošaben, samodopaden in v samoprevari. V vojnah se je boril zaradi islama in ne zaradi osebnih interesov, tako da je na vrhuncu svoje slave ohranil preprostost in skromnost. Preziral je, da ko stopi v neko sobo, v kateri so bili zbrani ljudje, da bi mu ljudje vstajali na noge ali da mu pretiravajo v izrekanju dobrodošlice. Za cilj je imel formiranje močne in velike države in to je islamska država v kateri se je sodilo po pravici in ni premišljeval, da se oblast v njej prenese na njegovo družino.”

7. Razodetje nekaterih verzov iz Kur’ana v katerih se prigovarja in graja glasnik vere (ﷺ), zaradi nekaterih dejanj z njegove strani ali situacije v zvezi z njim, kot na primer besede Vzvišenega Allaha: **“O, glasnik vere! Zakaj si odrekaš tisto, kar ti je Allah dovolil, v želji zadovoljiti svoje žene? Allah pa odpušča in je milosten!”** (Et-Tahrim (Prepoved) 1. verz)

Ta verz je razodet, zato ker je on (ﷺ) sebi prepovedal med, zaradi nekaterih svojih soproj in mu je prišla graja od

²⁷ Ameriški orientalist, iz knjige Dr. Imaduddina Halila: “Rekli so o islamu”, str. 95-96

njegovega Gospodarja, ker je prepovedal sebi tisto, kar mu je Allah dovolil.

In tudi govor Vzvišenega Allaha: **“Naj ti Allah odpusti! Zakaj si jim dal dovoljenje (za odsotnost od pohoda), preden si spoznal, kateri so iskreni in kateri so lažnivci?!”** (Et-Tevba (Kesanje) 43. verz)

V tem verzu ga je njegov Gospodar pograjal, zato ker je pohitel sprejeti lažne izgovore hinavcev, ki so bili odsotni v bitki na Tebuku ter jim odpustil na osnovi njihovega izgovora, brez da bi jih še prej preizkusil in dal na skušnjava, tako da vidi, kdo med njimi je iskren in kdo je lažnivec.

In govor Vzvišenega Allaha: **“Ne bi bilo prav, da ima Glasnik vere vojne ujetnike, dokler ne izbojuje zmage na Zemlji. Želite si udobnosti tostranstva, vendar (vam) Allah želi onostranstvo. Allah pa je Nepremagljiv in Moder. (67) Če ne bi bila Allahova odredba že dana, bi vas zaradi tega, kar ste vzeli, doletele ogromne muke. (68) (Al-Anfal (Plen) 67-68. verz)**

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi: ” Če bi Muhammed () skril nekaj od tistega, kar mu je Allah razodel, bi zagotovo skril naslednji verz: **“ V sebi si skrival, tisto kar bo Allah oznanil. Bal si se ljudi, a raje se boj Allaha!”** (Sahihul-Buhari in Muslim)

In govor Vzvišenega Allaha: **“V tej zadevi ni odvisno od tebe, ali bo On njihovo kesanje sprejel ali pa jih bo dal na muke,**

saj so resnično zločinci.” (Ali Imran (Amramova družina) 128. verz)

In Vzvišeni pravi: **“Namrščil se je in obrnil hrbet, ko se mu je približal slepec: “Kaj veš, morda se želi očistiti /.../.”** (Abese (Namrščil se je) 1-3 verz)

Če bi bil lažnivec in simulant - Bog ne daj, da bi to bil Muhammed (ﷺ) – ne bi bili ti verzi, v katerih se Poslanec (ﷺ) graja, sploh prisotni v Kur'anu.

Dr. Lightner²⁸ pravi v svoji knjigi ‘‘Islamska vera’’: Enkrat je Vzvišeni Allah razodel Svojemu poslancu verze, v katerih ga hudo graja, zato ker je stran obrnil svoj obraz od siromašnega slepca, da bi govoril z bogatašem, ki je bil od vplivnih ljudi, kljub temu se je razodetje, glede tega, objavilo. In če bi bilo tako, kot trdijo nekateri neumni kristjani glede njega, zagotovo ne bi bilo teh verzov (v Kur'anu) – konec citata.

8. Verjetno eno od nepobitnih dokazov resničnosti Muhammedovega (ﷺ) poslanstva in tistega s čimer je prišel, je poglavje El-Mesed (Plamen), v katerem se omenja nepobitna sodba, da bo njegov stric Ebu Leheb končal v Peklu. To poglavje je bilo razodeto v začetku poslančeve (ﷺ) misije, če pa bi bil on lažnivec in simulant - Bog ne daj, da bi to

²⁸ Angleški raziskovalec, pridobil je doktorate iz islamskega prava, filozofije i teologije. Iz knjige Dr. Imaduddina Halila: ‘‘Rekli so o islamu’’.

bil Muhammed (ﷺ) – on ne bi mogel dati tako neovrgljivo sodbo, ker bi morda njegov stric le sprejel islam. Dr. Gary Miller²⁹ je dejal:

“Ebu Leheb je sovražil islam do te meje, da je zasledoval Muhammeda (ﷺ), kjerkoli bi odhajal, da bi zmanjšal vrednost tistega, kar on govori. Ko bi videl Poslanca (ﷺ), da se pogovarja s tujci, bi počakal, da Poslanec (ﷺ) konča svoj govor in potem odšel k njim ter jih vprašal: ‘Kaj vam je Muhammed rekel?’ Če vam reče za nekaj, da je belo, vedite da je črno. Če vam reče za nekaj, da je noč, vedite, da je dan. On se je zoperstavljal vsemu tistemu, kar je govoril plemeniti Poslanec (ﷺ). Napeljeval je ljudi, naj posumijo v njega. Deset let pred smrtjo Ebu Leheba, je razodeto poglavje z imenom El-Mesed (Plamen). To poglavje potrjuje, da bo Ebu Leheb končal v Peklu, to pomeni, da Ebu Leheb nikoli ne bo sprejel islam.

V teku desetih let, vse kar bi moral narediti Ebu Leheb, je bilo le, da stopi pred ljudi in reče: Muhammed govori, da jaz nikoli ne bom sprejel islam in da bom končal v Peklu, toda jaz vam zdaj resnično pravim, da želim sprejeti islam in postati musliman! Kaj menite zdaj? Ali je Muhammed iskren v tistem, kar govori ali ne? Ali je razodetje, s katerim je prišel, resnično Božje razodetje ?

²⁹ Največji krščanski misionar v Kanadi, ki je objavil svoje sprejetje islama in se spreobrnil v največjega islamskega misionarja v Kanadi, bil je eden od zelo aktivnih misionarjev v pozivanju v krščanstvo in prav tako je eden od tistih, ki imajo obilno znanje o Svetem pismu. Prenaša se iz knjige ‘Občudujoči Kur’an’.

Toda, Ebu leheb to ni nikoli storil. Čeprav so se vsa njegova dejanja zoperstavljala Poslancu (ﷺ), glede tega pa se mu nikoli ni zoperstavil. Smisel celotne zgodbe je, kot da glasnik vere (ﷺ) pravi Ebu Lehebu: Dobro, ti me sovražiš in želiš me uničiti. Imaš priložnost da zanikaš in nasprotuješ mojemu govoru! Toda Ebu Leheb, v celotnem obdobju desetih let, tega ni storil! Nikoli ni sprejel islam, pa tudi nikoli se ni pretvarjal, da je v islamu! Deset let je imel priložnost, da zruši islam v eni minuti! Toda ta govor oz. poglavje ni govor Muhammeda (ﷺ), ampak govor Tistega, ki pozna skrito in neznano in kateri je vedel, da Ebu Leheb nikoli ne bo sprejel islam.

Kako je lahko Muhammed (ﷺ) vedel, da bo Ebu Leheb potrdil tisto, kar je rečeno v tem poglavju, razen če je to razodetje od Vzvišenega Allaha?

Kako je mogel biti tako prepričan vseh deset let, da je on na resnici, če on ni vedel, da je to razodetje od Allaha?

Da bi nekdo nekaj tako resnega trdil, to potem pomeni samo eno, to je razodetje od Vzvišenega Allaha. Vzvišeni pravi:

“Preklete naj bodo roke Ebu Lehebove! Resnično, pogubljen je! Ne bo mu koristilo imetje, nič od tega, kar si je nakopičil! Zagotovo bo vržen v plamteči ogenj skupaj s svojo spletkarsko ženo; in dušila jo bo vrv od ličja okoli vratu!” (Poglavje Mesed (Plamen) 1-5 verz)

9. V enem izmed kur’anskih verzov se omenja ime Ahmed (najbolj pohvaljen), namesto Muhammed. Vzvišeni Allah pravi:

In ko je Jezus, sin Marijin, dejal: **”O, sinovi Izraelovi! Jaz sem vam poslan kot Allahov poslanec, naj potrdim že prej**

razodeto Postavo in naj vam prinesem veselo vest o poslancu z imenom Ahmed. Prišel bo za menoj.” In ko jim je predstvail očitne dokaze, so oni rekli:”To je prava čarovnija!”

(As-Saff (Bojni razpored) 6. verz)

Če pa bi bil on lažnivec in simulant - Bog ne daj, da bi to bil Muhammed (ﷺ) – potem to ime ne bi bilo omenjeno v Kur'anu.

10. Resnično je Muhammedova (ﷺ) vera obstala in je prisotna vse do danes, in še vedno ljudje sprejemalo islam v velikem številu ter vplivajo na pripadnike drugih ver in vse to kljub zelo majhni in slabi, tako materialni kot ljudski, podpori islamskemu misionarstvu, ki se daje (troši) na tem področju in nepretrganosti, močnega velikega žrtvujočega napora in upiranju proti islamskemu misionarstvu, v boju v katerem se ne varčuje trud, da bi se diskreditiral in popačil islam ter preusmerjanju pozornosti od njega. To je zato, ker je Vzvišeni Gospodar obljubil, da bo obvaroval to vero in pravi: **“Resnično razodevamo Kur'an in resnično bomo bedeli nad njim!”**

(Al-Hidžr 9. verz)

Th. Carlyle³⁰, angleški pisatelj je o Muhammedu (ﷺ) dejal: Ali ste kdajkoli videli, da lahko človek, ki laže, vzpostavi tako čudovito vero? Tak človek ni zmožen zgraditi hišo iz opeke! Če on ne pozna lastnosti apna, malte, peska ali nečesa podobnega iz česa se hiša zida. In potem je to le dvignjena ruševina in sipina mešanega materiala, ki si ne zasluži, da ostane na svojih

³⁰ Dr. Imaduddin Halil: “Rekli so o islamu”, str. 123.

temeljnih 12 stoletij in da v njej živi 200 milijonov ljudi, ampak zasluži, da bo uničenih temeljev in da bo zrušena, kot da niti ni obstajala. Jaz zagotovo vem, da se človek v svojih poslih mora držati svojih prirojenih zakonitosti, drugače se mu nihče ne bo odzval. Laž je tisto, kar objavljajo neverniki in potem to ukrašujejo, vse dokler si ne začnejo zamišljati, da je to resnica. Nesreča je varati ljudi in narode s takšnimi zablodami - konec citata.

Varovanje Kur'ana, po Allahovem varovanju Kur'ana v knjigah in prsih ljudi iz generacije v generacijo, ker je njegovo varovanje, citiranje, učenje in poučevanje drugih, nekaj čemu težijo muslimani in se tekmujejo v tem, da bi dosegli dobro, ki je v njem. Muhammed (ﷺ) pravi: **“Najboljši med vami je tisti, ki nauči Kur'an in potem druge pouči njemu.”** (Sahihul-Buhari)

Bilo je, kar nekaj poskusov, da se v častni Kur'an nekaj doda ali odvzame ali pa, da se zamenja kakšna črka, toda vsi ti poskusi so bili brezuspešni, ker so jih takoj odkrili in z lahkoto prepoznali med častnimi kur'anskimi verzi.

Glede brezmadežnega sunneta (sune, prakse) Allahovega poslanca (ﷺ), drugega izvora islama, je ta obvarovan prek zanesljivih in pravičnih ljudi, ki so se v življenju posvetili sledenju poslančevega (ﷺ) hadisa. Zabeležili so verodostojne (ar. sahih) hadise, izločili slabe (ar. daif) hadise in govorili o tej temi. Tisti, ki se obrne na knjige iz (področja) hadisa, ki se nanašajo na suno, bo spoznal bistvo žrtvovanega

napora, da bi se obvarovalo, vse tisto izvorno od Poslanca (ﷺ) in odstranili dvomi glede verodostojnosti tistega, kar je resnica o njem (ﷺ).

Michael Hart je v svoji knjigi "The 100: A Ranking Of The Most Influential Persons In History"³¹ dejal: Muhammed je ustanovil in razširil eno izmed največjih ver na svetu in je postal eden izmed največjih svetovnih političnih vodij.³² Vse do zdaj, potem ko je minilo približno 13 stoletij po njegovi smrti, je vpliv in sled, ki jo je on zapustil, še vedno močan in silovit - konec citata.

11. Pravilnost načel s katerimi je prišel Muhammed (ﷺ), njihova avtentičnost in ustreznost za vsaki čas in mesto (prostor), tako kot dobri in blagoslovljeni rezultati njihove praktičnosti, pričajo in potrjujejo, da tisto s čimer je on (ﷺ) prišel, je zagotovo razodetje od Vzvišenega Allaha. Prav tako, kaj je sporno v tem, da je Muhammed (ﷺ) poslanec, katerega je Vzvišeni Allah poslal (k ljudem), če vemo, da so tudi pred njim pošiljani mnogi poslanci in glasniki vere? Vsekakor je odgovor, da v tem ni nič spornega z logičnega vidika in vidika verske zakonodaje in zakaj se potem zanika njegovo poslanstvo in glasništvo vere vsem ljudem, potrjuje in priznava pa se poslanstvo glasnikov vere pred njim!?

³¹ Američan, dobitnik številnih znanstvenih priznanj, doktoriral je iz astronomije na Univerzi v Berensonu. 1972. godine je delal v raziskovalnih centrih in observatorijih, je eden izmed utemeljiteljev uporabne fizike – iz knjige „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil.

³² Mi pravimo, da nobeden ni bil na tej stopnji, ampak je bil celo Muhammed (ﷺ) največji od vseh.

12. Ureditve in zakoni s katerimi je prišel islam preko govora Muhammeda (ﷺ) na področju medčloveških odnosov, vojskovanja, zakonske zveze, ekonomije, politike, bogoslužja itd.. celo človeštvo ni v stanju, da pride z nečim podobnim, in kako naj bo potem mogoče, da en nepismen človek, ki ni znal ne pisati in ne brati, pride s tako popolnim in vseobsežnim sistemom, ki organizira vse odnose, posle itd. tuzemskega življenja ? Mar vse to ne kaže, na resničnost njegovega poslanstva in glasništva vere in da on (ﷺ) ne govori po svoji muhi?

13. Poslanec (ﷺ) ni začel s svojo misijo niti jo je javno oznanil, sve dokler ni napolnil 40 let. Minila so leta mladosti, vitalnosti in moči ter prišla leta starosti, umirjenosti, ljubezni do počitka in spokoja. Th. Carlyl³³ pravi v svoji knjigi "Heroji": Tisto, kar pobija trditve tistih, ki govorijo, da Muhammed ni bil iskren v svoji misiji, je to, da je on svojo naboljšo mladost, ko je imel največ moči in elana, preživel v mirnem in spokojnem življenju (z Hadidžo) in da v tem času ni poskušal izzvati nobene zmede in kričanja, niti karkoli drugega, kar bi namigovalo, da je Poslanec želel omembo, slavo, ugled in oblast...In se je šele potem, ko mu je minila mladost in prišla starost, v njegovih prsah vznemiril vulkan, ki je bil uspavan in uporno želel nekaj pomembnega in velikega - konec citata.

³³ Dr. Imaduddin Halil: "Rekli so o islamu", str.124.

R. Landau³⁴ je v svoji knjigi "Islam in Arabci" dejal: Muhammedova misija je bila zelo težka, to misijo pa ne more uresničiti neki šarlatan voden in omejen s sebičnimi pobudami. Takšen opis se lahko najde pri nekaterih zahodnih pisateljih že prej, češ kako je poslanec Arabcev, pričakoval uspeh s svojim osebnim trudom in zavzemanjem. Muhammedova iskrenost s katero je opravljal svojo misijo, popolno verovanje njegovih slednikov v tisto, kar se mu razodeva in preverjanje generacij in stoletij, vse to naredi nelogičnim, da se obtoži Muhammed za kakršnokoli namerno prevaro, zgodovina pa ni nikoli zabeležila, da je neka namerno narejena verska prevara, obstala tako dolgo. Islam ne samo, da je obstal vse do današnjih dni, več kot 13 stoletij, ampak nepretrgoma, iz leta v leto, ima vse več novih slednikov. Zgodovinske strani nam ne dajo nobenega primera, da je nekdo, ki je bil prevarant v svoji odlikovani misiji, uspel narediti eno od najbolj plemenitih, svetovnih imperijev in civilizacij- konec citata.

³⁴ Angleški kritik in profesor za islamske študije in severno Afriko v ameriškem centru za azijske študije v San Francisku (1953) / Dr. Imaduddin Halil: "Rekli so o islamu".

KAJ SE RAZUME S PRIČANJEM DA JE MUHAMMED (ﷺ) ALLAHOV POSLANEC

1. Potrjevanje resničnosti njegovega (ﷺ) sporočila za celotno človeštvo. Njegovo (ﷺ) poslanstvo pa ni omejeno na samo en narod ali eno časovno obdobje, ampak je splošnega pomena in velja za vsako časovno obdobje in vsako mesto vse do Sodnega dne. Vzvišeni Allah pravi: **”Slava Njemu, ki razodeva Kur’an (Furkan) svojemu služabniku, da bi opominjal vse ljudi.”** (El-Furkan 1. verz)

2. Trdno prepričanje o njegovi (ﷺ) brezgrešnosti glede dostavljanja razodetja od Vzvišenega Allaha, ker Vzvišeni Allah pravi: **”On ne govori po svoji muhi – to je samo razodetje, ki mu se razodeva.”** (En-Nedžm (Zvezda) 3. in 4. verz)

Kar se pa tiče ostalih stvari, je on bil človek in primerno temu je presojal in postopal, ker on (ﷺ) pravi: **”Včasih se vi pravdate pred menoj in je možno, da je nekdo med vami zgovornejši v dokazovanju od drugega in jaz presodim v njegovo korist, glede na to, kar sem od njega slišal. Tistemu, kateremu sem dodelil nekaj od pravice njegovega brata, naj to ne vzame, ker sem mu resnično dodelil del peklenskega ognja.”** (Sahihul-Buhari in Muslim)

3. Trdno prepričanje, da je Muhammed (ﷺ) poslan kot milost vsem ljudem. Vzvišeni Allah pravi: **”In Mi smo te**

poslali zgolj kot milost vsem svetovom.” (Al-Enbija (Glasniki vere) 107. verz)

Resnico je rekel Vzvišeni Allah, Muhammed (ﷺ) je milost v vsakem pomenu in smisli te besede, vodil je ljudi iz čaščenja ljudi v čaščenje Gospodarja ljudi, iz krivičnosti in tiranije religij v pravičnost islama in iz tesnobe tega sveta v prostranstvo večnega, drugega sveta.

4. Trdno prepričanje, da je on (ﷺ) pečat poslanstva, najboljši in zadnji poslanec vere, po njem ne bo več ne poslanca in ne glasnika vere. Vzvišeni Allah pravi: **“Muhammed ni oče nobenega od vaših ljudi, marveč je Allahov poslanec in pečat (zadnji) glasnikov vere.”** (El-Ahzab (Zavezniki) 40. verz)

5. Trdno prepričanje, da je z njim vera izpopolnjena in popolna in ni mogoče, da bi se njej nekaj dodajalo ali odvzemalo, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera.”** (El-Maide (Miza) 3. verz)

Iz tega je razvidna vseobsežnost islama v vseh življenjskih vidikih in področjih; političnih, ekonomskih, družbenih in moralnih. Islam predstavlja vero in državo v vsakem pomenu te besede. O tem pravi angleški mislec Kwelem³⁵ v svoji knjigi (Islamsko verovanje str. 119-120): Kur’anski predpisi niso omejeni samo na moralne in verske odločbe. Kur’an je splošni zakon za islamski svet, je vseobsežen zakon, ki zajema civilne, trgovske, vojaške, sodne in kazenske določbe. To je verski

³⁵ Dr. Imaduddin Halil: “Rekli so o islamu”.

zakon okrog katerega gravitirajo vse stvari, tako verske kot stvari tega sveta; od varovanja življenja do varovanja zdravja, od varovanja pravic skupnosti do varovanja pravic posameznika, od osebne koristi posameznika do koristi družbenih institucij, od maščevanja na tem svetu do maščevanja na onstranstvu...Na osnovi tega se Kur'an pomembno razlikuje od krščanskih svetih knjig, v katerih ni ničesar od osnov (temeljev) vere, ampak se večinoma govori o zgodbah, mitologiji in velikih zablodah glede čaščenja...Vse to je nerazumno in brez kakršnegakoli vpliva – konec citata.

6. Trdno prepričanje, da je Muhammed (ﷺ) v popolnosti opravil svojo nalogo, ki mu je bila zaupana od Vzvišenega Allaha, dostavil je svoje sporočilo (poslanico) in posvetoval svoje slednike, in ni zapustil nobenega dobrega dejanja, razen da ni omenil in ukazal, da se mora narediti, niti ni zapustil nobenega slabega dejanja, razen da ni posvaril nanj in ga prepovedal. Allahov poslanec (ﷺ) je na poslovilnem romanju, ko je nagovoril tisoče ljudi, dejal: **“Mar vam nisem dostavil? Oni so odvrnili: ‘Da.’ Potem je on (ﷺ) dejal: ‘Moj Allah, bodi priča temu.”** (Sahihul-Buhari in Muslim)

7. Prepričanje, da je verozakon (ar.šeria), ki je razodet Muhammedu (ﷺ) edini sprejemljiv pri Vzvišenemu Allahu, po njegovem (ﷺ) poslanstvu in da se Allaha ne more na drugi način častiti. Allah ne bo sprejel noben drug verozakon in ljudje bodo obračunani po njegovih zapovedih, ker Vzvišeni Allah pravi: **“In kdor prevzame drugo vero kot islam, nikoli**

ne bo sprejeta in na onstranstvu bo eden od pogubljenih.”
(Aali ‘Imran (Amramova družina) 85. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: “Prisežem pri Tistem, v Čigavi roki je Muhammedovo življenje, vsak, ki bo slišal za mene od tega naroda, bodisi da je Jud ali kristjan, in ne bo verejel, v tisto s čimer sem poslan, bo prebivalec Pekla.”
(Sahihu Muslim)

8. Pokornost poslancu (ﷺ), ker Vzvišeni Allah pravi: **“Tisti, ki se pokoravajo Allahu in Poslancu, bodo (v družbi) s tistimi, ki jih je Allah blagoslovil od poslanecev, stanovitnih potrjevalcih resnice, šehidov in krepostnih. Kako bodo le-ti čudovita družba!”** (En-Nisa (Ženske) 69. verz)

Ta pokornost se kaže v delanju tistega, kar je on (ﷺ) ukazal in zapuščanju tistega, kar je on (ﷺ) prepovedal, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Vzemite, kar vam poslanec odredi kot nagrado, in pustite, kar vam odreče. Bojte se Allaha, saj Allah strahovito kaznuje!”** (El-Hašr (Izgnanstvo) 7. verz)

Vzvišeni Allah je pojasnil, kakšne so posledice nepokorščine do Allahovega poslanca (ﷺ) in pravi: **“In kdor se ne pokorava Allahu in njegovemu Poslancu ter prestopa njegove meje, mu bo Allah dal, da vstopi v Ogenj - v njem bo večno in pripadajo mu ponižujoče muke.”** (En-Nisa (Ženske) 14. verz)

9. Zadovoljnost z njegovo sodbo, brez ugovora in zadržka na tisto, kar je on predpisal in ukazal, ker Vzvišeni Allah pravi:

“Pri Gospodarju tvojem, ne bodo verjeli, vse dokler ne sprejmejo tebe za razsodnika v medsebojnih sporih; in nato pri njih ne bo prav nikakršnih zadržkov glede tvoje razsodbe in se bodo vdano predali.”

(En-Nisa (Ženske) 65. verz)

To prav tako pomeni, da je potrebno dati njegovemu verozakonu prednost pred vsemi ostalimi zakoni, sodišči in sistemi, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Mar hrepenijo, da se jim sodi, kot v dobi neznanja (nevere)? In kdo je boljši razsodnik od Allaha narodu, ki dojema?”** (El-Maide (Miza) 50. verz)

10. Sledenje njegove poti oz. sune, ker Vzvišeni Allah pravi: Recí: **“Če zares ljubite Allaha, mi sledite in Allah vas bo vzljubil in vam odpustil vaše grehe. Allah pa je Tisti, ki odpušča, Usmiljeni.”** (Ali Imran (Amramova družina) 31. verz)

Potrebno se je ravnati po tistem, kar nam je on zapustil in hoditi po njegovi poti ter ga vzeti kot čudovit zgled, po katerem je potrebno postopati, Vzvišeni Allah pravi: **»Allahov poslanec vam je čudovit zgled človeka, za tistega, ki upa v Allahovo milost in nagrado na onem svetu. On pogosto omenja Allaha!«**

(El-Ahzab (Zavezniki) 21. verz)

Sledenje Allahovega poslanca (ﷺ) zahteva poznavanje in proučevanje njegovega življenjepisa, da bi se ravnali in

zgledovali po njem. Zejnul-Abidin, Ali bin Husejn bin Ali bin Ebi Talib, naj bo Allah z njimi zadovoljen, pravi: "Poučevali smo se življenjepisu in vojaških pohodih glasnika vere (ﷺ), tako kot smo se poučevali kur'anskim poglavljem.« (Ibn Kesir: El-Bidaje ven-Nihaje 3/242)

11. Poslanca (ﷺ) je treba dati mesto in položaj, katerega mu je dal Vzvišeni Allah, ni potrebno pretiravati v njegovem poveličevanju niti zmanjševati njegove vrednosti, ker Muhammed (ﷺ) pravi: **»Ne preterujte v mojem poveličevanju, kot so to naredili kristjani s sinom Marije (Jezusom). Jaz sem Allahov suženj in recite Allahov suženj in Njegov poslanec.«** (Sahihul-Buhari)

12. Molitev zanj z blagoslovom (ﷺ), ko se omenja njegovo ime, ker Vzvišeni Alah pravi: **»Resnično Allah in njegovi angeli blagoslavljajo glasnika vere. O verniki, blagoslavlajte ga in mu pošiljajte pozdrave miru!«** (El-Ahzab (Zavezniki) 56. verz)

Muhammed (ﷺ) pravi: **»Skopuh je tisti, v čigavi prisotnosti bo omenjeno moje ime, on pa me ne bo z blagoslovom omenil!«** (Sunenu Tirmizi)

13. Ljubezen in spoštovanje do Allahovega poslanca (ﷺ) in dajanje prednosti v tem, nad vsem ostalim, ker po Vzvišenem Allahu ima on (ﷺ) največ zaslug, ko gre za napotitev ljudi v islam. V sprejemanju tega je sreča na tem in onem (večnem) svetu, ker Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Če so vam vaši očetje,**

sinovi, bratje, žene, rod, premoženje, ki ste si ga težko prislužili, trgovina, za katero se bojite upada, in zadovoljiva bivališča ljubša od Allaha, Njegovega Poslanca in borbe na Njegovi poti, potem počakajte, dokler Allah ne izpolni Svoje odločitve. Allah pa ne vodi iztirjencev na Pravo pot. (Et-Tevba (Kesanje) 24. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) je pojasnil, kateri so to rezultati ljubezni do njega, ko je odgovoril človeku, ki ga je vprašal: »O Allahov poslanec, kdaj bo nastopil Sodni dan?« Poslanec (ﷺ) pa ga je vprašal: »Kaj pa si pripravil zanj?« In kot, da je bil človek ponižen in osramočen, nato je dejal: »Nisem pripravil veliko molitev, niti sem se veliko postil, niti nisem daroval veliko miloščine, toda imam rad Allaha in Njegovega poslanca.« Muhammed (ﷺ) pa mu je dejal: »Ti boš s tistim, ki ga imaš rad!« (Muttefekun alejh)

Prav tako je on (ﷺ) dejal: »Pri katerem bodo tri lastnosti, bo občutil slast verovanja: Da mu Allah in Njegov poslanec bodo dražji od vsega drugega, ko ima rad človeka, da ga ima rad samo zaradi Allaha in da prezira, da se vrne v nevero, potem ko ga je Allah rešil nevere, tako kot prezira, da bo vržen v Ogenj.« (Muttefekun alejh)

Ljubezen do Poslanca (ﷺ) zahteva tudi ljubezen do tistih, katere je on imel rad, kot so njegova družina (ar. ehlul-bejt) in njegovi prijatelji (ar.ashabi), in prezira tiste, ki jih je on (ﷺ) preziral, tako kot zvestoba tistim, ki jih je on postavil, pooblastil in sovraštvo do tistih, s katerimi je bil Poslanec (

 v sovražnih odnosih, ker je on imel rad v imenu Allaha in sovražil v imenu Allaha.

14. Poziv v njegovo vero, njeno širjenje med ljudi, njeno dostavljanje tistemu, ki mu še ni dostavljena, oživljanje njegove prakse z modrostjo in lepim nasvetom, vse to s poučevanjem nevednežev, opominjanjen nemarnežev in pomaganjem slednikov, delujoč po besedah Vzvišenega Allaha: **»Kličī ljudi na pot svojega Gospodarja z modrostjo in dobrim nasvetom! Razpravljaj z njimi karseda vljudno!«**

(An-Nahl (Čebela) 125. verz)

In njegovih () besedah: **»Dostavite od mene, pa čeprav samo en verz (ajet).«** (Sahihul-Buhari)

15. Obramba njega () in njegovega sunneta, in to tako, da bomo zanikali vse tisto, kar se njemu osebno prepisuje, on pa se je tega odrekal in bomo tako pojasnili dejstva, tistemu, ki jih ne pozna. Prav tako obramba njegovega sunneta in njegove misije z odgovorom na dvome in predsodke, ki so jim pridružene in so pustile vidno sled s strani sovražnikov islama.

16. Trdno se je treba držati sunneta (prakse oz. poti) Poslanca () , ker on pravi; **«Držite se mojega sunneta in sunneta (poti) napotenih pravičnih halifov. Držite se tega s svojimi kotniki in čuvajte se novosti v veri, ker je vsaka novost bi'da (novotarija), vsaka bi'da (novotarija) pa je zabloda.»** (Musned imama Ahmeda)

SKLEP

Končali bomo to študijo z besedami francoskega pesnika La Martina, ki govori o veličini Muhammeda (ﷺ) in pravi: “Nikoli prej se ni zgodilo v človeški zgodovini, da je bil neki človek zadolžen, dobrovoljno ali prisilno s podobno vzvišeno misijo. Ta misija je bila nadčloveška in je odstranila zablode, ki so stale kot brana med človekom in Stvarnikom. S posredstvom te misije je Bog segel do človeka in človek do Boga. Prek Poslanca (ﷺ) se vračamo ideji božanstva, njeni pravilnosti in svetosti, sredi anarhije odvratnih božanstev in malikov, katere je narod v tem času častil. Nikoli prej se ni zgodilo, da človek prekosi človeške meje s tako skromnimi resursi, ker se je on opiral na lastno koncepcijo v realizaciji svoje veličanstvene misije, in nobeden drug mu ni pomagal, razen majhna skupina vernikov, ki so verjeli vanj, v tem zavrženem kotu ogromne puščave.”³⁶

Končno, nikoli prej se ni zgodilo, da nekdo sproži tako ogromno in trajno revolucijo v vsakem delu sveta. Za manj kot dve stoletji, potem ko se je pojavil islam, z močnim in trdnim verovanjem in orožjem, je zagospodaril s celotnim Arabskim polotokom, nato je v imenu Allaha osvojil Perzijo, Horosan, Irak, Zahodno Indijo, Sirijo, Etiopijo, celotno Severno Afriko, večje število sredozemskih otokov, Španijo in del Francije.

³⁶ Napisal Aziz es-Samed: Islam in krščanstvo

Če vzamemo veličino cilja, majhno količino sredstev in grandioznost rezultata, kot tri merila človeškega genija, kdo si potem lahko drzne, da z Muhammedom (ﷺ) primerja kateregakoli človeka moderne zgodovine? Ti velikani so samo naredili orožje ali postavili človeške zakone ali pa zgradili imperije in niso postavili razen materialno ogrodje oz. temelje, katere so v večini primerov gledali, kako se razpadajo pred njihovimi očmi.

Toda, Muhammed (ﷺ) ni premaknil oz. ganil samo vojske, imperije, kraljevine in narode ter vzpostavil zakone in predpise, ampak je poleg tega premaknil oz. ganil milijone ljudi, ki so takrat naseljevali več kot eno tretjino sveta. Naredil je še več od tega – premaknil oz. ganil je lažna božanstva, svetinje, religije, ideje, prepričanja in duše po napotitvah iz Knjige, kateri verzi so postal zakon, ki ureja zadeve.

Formirana je duhovna nacija, v kateri so pomešani narodi različnih ras, barv in jezikov. Zapustil nam je lastnost, ki je neizbrisna za islamski ummet in to je sovraštvo do mnogoboštva (politeizma) in služenje Enemu in Edinemu Bogu, do Katerega pogledi ne morejo doseči.

S tem se odlikujejo tisti, ki verujejo v Muhammeda (ﷺ), s trdnimi stališči proti lažnim bogovom in mnogoboštvu, ki povzroča onečiščenje neba. Vstop ene tretjine prebivalcev Zemlje v njegovo (ﷺ) vero je čudež (ar. mu'džiza), ali še bolj rečeno, to ni čudež človeka, ampak čudež uma.

Ideja monoteizma v katero je pozival Muhammed (ﷺ), je bila čudež sama po sebi, nastala je sredi legend in mitov, ki so bili globoko vrezani v praksi vedeževalcev in tistih, ki so služili kipom. Ta ideja je bila takoj v stanju, da z enim govorom, uniči vse hrame malikovalcev in da razvname ogenj v tretjini sveta. Resnično življenje Muhammeda (ﷺ), njegovo premissljevanje o vesolju, njegova pogumna revolucija proti mitom in zablodam v njegovi deželi, njegov pogum da izzove srd paganov, moč in potrpežljivo prenašanje vseh skušnjav in hudodelstev v teku petnajstih let v Meki³⁷, potrpežljivost na nasilju njegovega naroda in njihovem preziru, do te mere, da je postal njihova žrtev.

In poleg vsega omenjenega je bil Poslanec (ﷺ) vztrajen v svoji misiji in boju proti moralni pokvarjenosti in predislamskim običajem. Globoko je verjel v uspeh, bil je umirjen, ko so ga prizadele nesreče in težave in skromen ter ponizen v zmagah. Njegove ambicije, ki so bile posvečene monoteizmu in nikakor ne prestižu in oblasti, njegove molitve, ki so bile nepretrgane, njegovo klicanje Allaha, njegova smrt in ogromna zmaga po smrti, vse to priča, da ne gre za lažnega poslanca in simulanta, ampak o trdnem in neomajnem prepričanju.

To trdno prepričanje, mu je bilo dano, da bi vzpostavil pravo vero, izgradil njeno ideologijo na dveh osnovnih principih, in to sta: Allahova Edinost in Njegova nematerialnost.

³⁷ Točno je, da je v Muhammed (ﷺ) pozival v Meki 13 let.

Na osnovi prvega principa spoznamo, kdo je Allah, drugi princip pa je v zvezi z nevidnim in neznanim svetom.

Muhammed (ﷺ) je filozof (modrec), govornik, zakonodajalec, bojevnik, osvajalec, mislec, poslanec vere, ustanovitelj racionalne vere, v kateri se ne častijo maliki in idoli, je vodja dvajsetih zemeljski imperijev, poleg enega duhovnega, ki ni omejen z mejami.

To je bil Muhammed (ﷺ), če pogledamo na osnovi vseh meril, po katerih merimo veličino in vrednost človeka, se lahko vprašamo, ali obstaja večja osebnost od Muhammeda (ﷺ)?

Žrtvoval bi za tebe mojega očeta in matere, o Allahov poslanec. Jaz priznam, da ti nisem v tej knjižici dal in izpolnil dovolj pravic, ki ti pripadajo. Navedel sem samo povzetek in smernice, ki govorijo o tem velikem Poslancu, ki je s svojo misijo že prej porazil mnogobošce in za vse časa slednike strasti, tuzemskih uživanj, pohlepa in živalskih strasti, ki gredo k temu, da zaslužijo človeštvo.

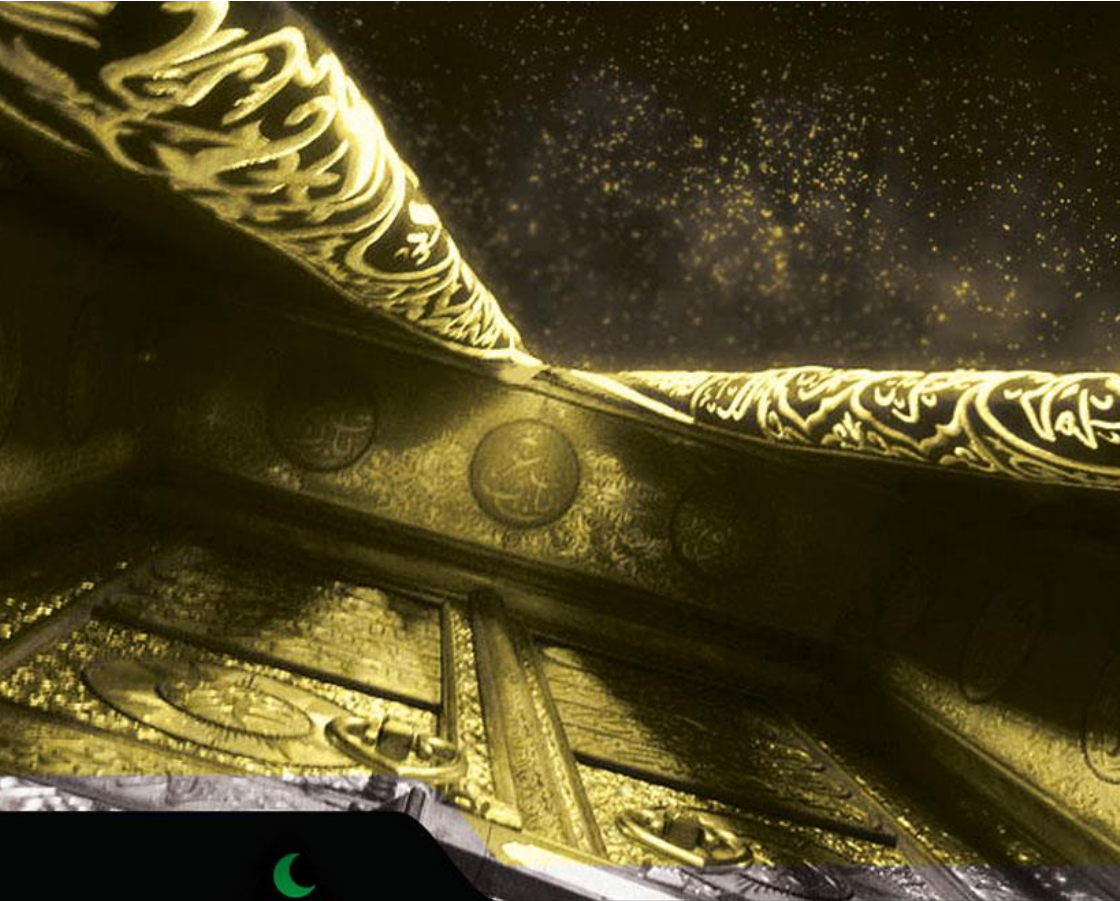
Prosim Vzvišenega Allaha, da bo ta knjiga v skladu s tistim, kar se pripisuje tej plemeniti osebnosti, čista od izmišljotin in laži ter da bo ključ za še večje spoznavanje in učenje o tej veliki osebnosti, ki nakazuje in vodi na dobro in svari na vsako zlo.

Njegov govor in dejanja sta načina in pravili prek katerih se pridobi Allahovo zadovoljstvo in Raj. Prosim Vzvišenega

Allaha, da se odrečemo (zanikamo) slepega slednja svojih prednikov, ki temelji na neznanju in da bo naš začetek utemeljen na znanju in raziskovanju tistega, kar želimo sprejeti in po njem postopati.

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM